

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Machsor

die sämmtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte
und deutscher Uebersetzung

Für den zweiten Tag des Neujahrsfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 1897

ה"רד' ב סויל תירחש

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12180](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12180)

המלך Der Weltenherr, sitzt auf seinem Throne hoch und erhaben.

שוכן Da thronet er in Ewigkeit, „der Erhabene und Heilige“ ist sein Name! So steht geschrieben: Lobfinget, ihr Gerechten, Gott dem Herrn; denen, die redlichen Herzens sind, steht des Herrn Lob und Ruhm wohl an!

Der Redlichen Mund Dich preisen;
Der Gerechten Worte Dich beneiden;
Der Frommen Zunge Dich erheben, und

Der Heiligen Chor Dir hulbigen.

So wird in Chören, Herr, gepriesen und verherrlicht dein Name von Tausenden und wieder Tausenden aus deinem Volke und Hause Israel; so waltet dein Ruhm, Herr, durch die Zeit im fröhlichen Lobgesang. Dazu hast du uns, Gott, geschaffen, dazu sind wir verpflichtet und berufen, daß wir dir, unserm Gott und Herrn, dir, dem Gott unserer Väter, Dank und Lob und Preis und Ruhm und Ehre geben, dich erhöhen und verherrlichen in Wort und Spruch und Lied und Lobgesang, wie sie David, Sisais Sohn, dein Knecht und dein Gesalbter, zu deines Namens Ehre hat angestimmt.

גִּפְּרִיעַן und verherrlicht sei dein Name, Herr in Ewigkeit, allmächtiger Gott und Herr der groß und heilig ist im Himmel und auf Erden. Dir unserm Gott und Herrn, dir, dem Gotte unserer Väter, gebühret Lied

הַמֶּלֶךְ

יֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשְׂא:

שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקָדוֹשׁ
שְׁמוֹ. וְכַתּוּב רַנְּנוּ צְדִיקִים
בְּיַי לְיִשְׂרָאֵל נְאֻה תְּהִלָּה:

בְּפִי יִשְׂרָאֵל תְּתַרְוֶמֶם:

וּבְדַבְרֵי צְדִיקִים תְּתַבְרַךְ:

וּבְלִשׁוֹן חַסִּידִים תְּתַקְדֶּשׁ:

וּבְקִרְבַּי קְרוֹשִׁים תְּתַהַלֵּל:

וּבְמַקְהֵלוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ

בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַנָּה יִתְפָּאֵר

שְׁמֶךָ מִלְּפָנֶיךָ בְּכָר הַיּוֹר

וְדוֹר. שְׁכֵן חוֹבֵת כָּל-

הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. לְהוֹדוֹת

לְהִלָּל לְשַׁבַּח לְפָאֵר לְרוֹמֵם

לְהַדִּיר לְבָרַךְ לְעֲלֹה וּלְקַדֵּם

עַד כָּל-דְּבָרֵי שִׁירוֹת

וְתַשְׁבַּחוֹת דָּוִד בֶּן-יִשְׂאִי

עֲבָדֶךָ מְשִׁיחֶךָ:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלְּפָנֶיךָ הָאֵל

הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם

וּבָאָרֶץ כִּי לֶךָ נְאֻה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה

and Lob und Sang und Klang; denn dein ist die Macht und der Sieg und die Herrschaft, die Größe und die Stärke, der Ruhm und die Herrlichkeit; dein ist die Heiligkeit und dein ist das Reich; dir gebühret Lob und Dank in Ewigkeit! Gelobt seist du Gott, allmächtiger Weltenherr, der groß und herrlich ist in seinem Ruhme; Gott dem alles danket; Herr, der Wunder thut, der den Lobgesang sich hat erwählt zu seiner Verherrlichung — allwaltender und ewiglebender Weltengott und Herr!

הַלֵּל וְזַמְרָה עִזּוֹ וּמִמְשָׁלָה נִצַּח
גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתַפְאֲרָה
קִדְשָׁה וּמַלְכוּת בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת
מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה יי
אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בְּתַשְׁבְּחוֹת אֵל
הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַבּוֹחֵר
בְּשִׁירֵי זַמְרָה מֶלֶךְ אֵל חַי
הָעוֹלָמִים:

יְתַגַּדַל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי-כְרָא כְּרַעֲוִיתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיֻמְכוֹן וּבְחַיִּי רְכַל-בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזֻמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעַלְמֵי עֵלְמַיָּא:
יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ
דְּקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא לְעַלְמָא וְלְעַלְמָא מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא תַּשְׁבְּחָתָּא
וְנַחֲמָתָא דְּאָמְרִין בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

Während der Vorbeter *ברכו* sagt, sagt die Gemeinde das untenstehende *יתברך*.

Vorb. Lobet Gott den Allgelobten!
Gemeinde *ברכו את יי המברך לעולם ועד:*

Gem. Gelobt sei Gott, der Allgelobte — in Ewigkeit.
Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der da formet das Licht und schafft die Finsterniß, der Fried' und Eintracht macht, und alles schafft.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חשך עשה שלום ובורא את-הכל:

Gelobt und gepriesen und erhöht und verherrlicht sei der erhabene Name des Königs aller Könige, des Heiligen, gelobt sei er, und außer dem kein Gott ist. Macht Bahn vor ihm, der auf Wolken fährt, nennt seinen göttlichen Namen, und jauchzet auf vor ihm. Sein Name ist erhaben über alles Lob und allen Ruhm. Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit in Ewigkeit! Der Name Gottes sei gelobt, heute und immer in Ewigkeit.
*) *יתברך וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים: סלו לרכב בערבות ביה שמו ועלו לפניו. ושמו מרומם על כל ברכה ותהלה: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם:*

Das Urlicht der Welt verblieb im Reiche der Unsterblichen; ein Dämmerlicht nur ist's, was auf des Herrn Geheiß entstand.

אור עולם באוצר חיים. אורות מאפל אמר ויהי:

מיוסד ע"ס א"ב וט"ס כמס שמעון בר יצחק. אלחנן בני יסול חבלי לחיי עולם.

König! treu ist Deine Verheißung, festgestellt von je; so auch Deinen Namen zu verherrlichen in Deiner Gemeinde festgesetzt; für Ewigkeiten, Herr! wie Dein Wort unwandelbar König! als Du heute der Schöpfung Meisterwerk (Adam) vollendet hattest, hast Du auch Dein Ebenbild im Gericht freigesprochen, als treue Versicherung für ewige Zeiten. König! auch seinen Nachkommen hast Du Mildeurung verheißten, von Deinem strengen Urtheil zu weichen, im Gericht, davor sie heute gestellt sind.

מלך אטון מאמרך מרחוק מצב. שמך יתפאר בעדתך יתיצב. לעולם יי דברך נצב: מלך בכלותך היום | מעש אמנותך. מהין הצלת מרוקם בתמונתך. לדור ודור אמונתך: מלך גזרת כמו כן לצאצאימו פדיום. עבור להמלט משאתך איום. למשפטיך עמדו היום:

(Vorb.) Nur die, so Deine Gebote beachten, geben Zeugniß von Dir, sind Deine Verehrer; trage diese hoch empor Deinen Ruhm zu verherrlichen, Deine Diener alle, o Heiliger!

(Vorb.) שומרי מצות עדיה ועובדיה. נשלים ינשאם להרפות פכודך. פי הפל עבדיך. גדוש:

Gedenke Deiner Verehrer zum Leben, sie aufrecht zu erhalten, hebe ihr Ansehen, komme ihnen mit Deinem Erbarmen zuvor. Gedenke der Gemeinde, vormals Dir erworben. Gedenke derer, die mit anhänglicher Liebe Dir folgen, Dich anbeten, sich mit Feuereifer an Deiner lehre ergößen, des Stammes, Dir zum Eigenthum befreiet.

זכור דור שיך לתחי לעודדם. והרם קרנם ברחמיך להקדם. זכור עדתך קניית קדם: זכור המשוכה אחריו באהב לחלותך. גםמכת בשעשוע דת גחלתך. גאלת שבט

und Lob
dein ist die
die Herr
Stärke,
leit; dein
ist das M
Dank in
Gott, al
groß und
Gott der
Wunder
hat erwä
— allw
Welteng
לכותה
אמן:
שמה
התה
Wä
B o r
gel
G e m
U
ברך
Herr
formel
sternis
chet, u
ד
erhöht
haben
des S
dem
ihm,
seiner
auf v
über
sei se
Herr
Gott
in G

Gedenke, und fördere herbei den Tag des Heils, Deinen Tempel zu betreten und in Deinem Chore Dich anzubeten auf dem Berge Zion, Deiner Residenz.

ברחמים Laß die kleine Hürde Dir theuer sein, aus Erbarmen gewähre ihr ihren vollen Bedarf. Darum bete ich zu Dir, Herr, zur Gnadenzeit, O Heiliger!

שופר Die Zeit des Schofarblasens ist da mit seinen Beziehungen, daß der Getreuen gedacht werde (das Ereigniß bei Isaaks Opferung) des Widders, der mit seinen Hörnern im Gezweige sich verwickelte. Das Schofar erschreckte einst das Lager, daß es in der Ferne stehen blieb; gedenke dessen, Allerbarmer, wolle uns freisprechen, wie damals, (bei der Offenbarung) als das Schofar immer stärker gehört wurde. Das Schofar hast Du Deinem Volke für das Neujahr anempfohlen, daß es von Sünden lasse, und am Versöhnungstage eine Sühne finde; (so heißt es :) Blaset am Neumond die Posaune.

אל Der Allmächtige begünstigte Sein Erbvolk, sie leichtlich zu bessern; ließ es wissen die Lehre vom Opfer, und was den Ewigen besser gefalle, als das Opfer vom Färre.

מלך Der König richtet Völker nach Recht zu Seinem Ruhm, erwägt genau das Recht beim Urtheil, fest steht sein Thron

נחלתך: זכור ומהר יום
ישעך לקרבן. בדבירך
להשתחות ובמשכנותיך
לבא. הר ציון זה שכנת בו:

ברחמים יקר צעירי הצאן.
תקם הטריפם פנימי וחיצון. ואני
תפלתי לך יי עת רצון. קדוש:

שופר זמנו בא תקוע
בעניניו. בקרן איל להזכר
לבחוניו. אחר נאחו בסבך
בקרניו: שופר חרד המחנה
מרחוק לעמוד. רחום
זכרהו ולצדקנו תתמוד.
השפר הולך ותוק מאד:
שופר טבסת בכסה למי
מנה עפר. ישובין מאון
בכפור להתכפר. תבעו
בחדש ו שופר:

אל הנז נחלתו בנעם להשפר.
ידעם קרא קרבנותיו במספר.
ותיטב ליי משור פר. קדוש:

מלך ישפוט עמים
במישרים לנשאו. צופה
לדקדק דינם בהתנשאו.

durch Recht. Der mächtige König! Er allein wird geheiligt durch Gerechtigkeit. Der ewig Lebende, Er zeigt erhaben sich im Gerichte in Seiner Herrlichkeit, Seinen Dienern Recht zu verschaffen. Der König gedenkt beim Zürnen Seines Erbarmens, nach Seiner Verheißung, ist geneigt freizusprechen ein Volk, das Seine Einheit verbreitet, Israel Sein Volk, in Seinem täglichen Gebet.

ראה Zeige Deine Thaten und Deine Herrlichkeit Deinen Frommen; belebe sie durch Deinen Schutz für lange Zeiten. Dein Reich ist aller Ewigkeiten Reich, o Heiliger!

זכור Gedanke, die Deiner harren, bereite ihnen Freudenkost von Deiner Tafel, daß ihr Mund die Herrlichkeit Deines Ruhmes segne. Des Frommen Andenken ist Segen. Gedanke der Fürsten Stammvölker, die Urväter der Welt. Halte Deine Diener fern von vorsätzlichen und unbekanntem Sünden; Deine Güte, o Gott, für alle Zeiten. Gedanke jener Hütte zu Schalem, (Jerusalem) die einsam nun steht, eile sie zu stützen, daß Zion sich drob freue, die Töchter Jehuda's drob jauchzen.

לחיי Zum ewigen Leben sollen sie eingeschrieben werden, meine Getreuen, theilhaft werden die Herrlichkeit Gottes zu schauen im Tempel Gottes soll ihrer Erwähnung geschehen.

בִּזְנוֹן לְמִשְׁפַּט כְּסֹאוֹ: מִקֶּדֶךָ
כְּבִיר גִּקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה לְבָדוֹ.
חִי יְגַבֵּה בְּמִשְׁפַּט
בְּהַתְּכַבְּדוֹ. לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט
עֲבָדוֹ: מִלֶּךְ לְרַגְזוֹ רַחֵם יִזְכּוֹר
כְּנוֹאֲמוֹ. קָרוֹב לְהַצְדִּיק
עִם הַמֵּיחָדִים שְׁמוֹ. עִמּוֹ
יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ:

יִרְאֶה פְּעֻלָּתְךָ וְהִדְרָךְ לְתַמִּימִים. ^{Borb.}
חַיּוֹת בְּצִלְךָ לְאַדְךָ יָמִים. מְלַכּוֹתְךָ
מְלַכּוֹת כָּל־עוֹלָמִים. קָדוֹשׁ:

זְכוֹר מִקְּנוֹיךָ גַּחַת שְׂדֵחַנְךָ
לְעִרְכָּהּ. אֲדָר תִּהְלֵךְ לְךָ
בְּפִימוֹ לְהַתְּכַרְכְּהָ. זְכוֹר
צְדִיק לְבָרְכָהּ: זְכוֹר גְּדִיבֵי
עַמִּים אֲבוֹת הָעוֹלָם. חֲשׂוֹךְ
עֲבָדֶיךָ מִזְרוֹן וְנִעְלָם. וְחֶסֶד
יְיָ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם: זְכוֹר
סִבַּת שְׁלֹם הַיּוֹשֶׁבֶת בְּדוֹדָהּ.
חַוְשָׁה קְהֵלֵךְ אֲוֹרָתָהּ
וְלִסְעָדָהּ. יִשְׂמַח הָרַר צִיּוֹן
תִּגְדָּנָה בְּנוֹת יְהוּדָה:

לְחַיֵּי עוֹלָם יִפְתְּבוּ אַמִּינֵי. ^{Borb.}
יִזְכוּ לְחַזוֹת בְּנַעַם יְיָ. לְזַכְרוֹן
בְּהִיכַל יְיָ. קָדוֹשׁ:

Geden
den
Temp
Deine
auf d
Reside
ם
Dir
gewä
darf.
Herr,
liger!
בר
blase
Bezie
gedac
bei
Widd
nern
wiche
einst
Fern
Allen
sprec
Offe
imm
Das
Vol
psob
lasse
eine
es :)
Pos
ל
Sei
beff
Beh
den
das
ter
ern
Ur

Einmal wird die mächtige Stimme des Schofar kräftig ertönen, wird ewige Freude verbreiten, daß die Flüchtlinge aus Aschur sich sammeln. Des Schofars Töne werden widerhallen an den Ufern der Ströme, die Freiheit zu verkünden Schemda und Ephraim und den Verstoßenen im Lande Mizraim. Das Schofar wird auch erschallen in Zorphas und Zpharad, die Neuigkeit zu verbreiten den in allen Welttheilen Zerstreuten, anzubeten den Herrn auf dem heiligen Berge.

Deine Trostworte sind mir zwiefache Ergözung; überall wird Anbetung Dir werden, wie auf dem heiligen Berge in Jerusalem, Dir Heiliger.

Heiliger König, Throner der mächtigen Himmel! bringe bald uns die Botschaft von der Ankunft des Erlösers. Der Herr regiert, des freut sich die Erde. Hoherhabener und allwissender König! erbaue wieder Deine Residenz, der Zeitpunkt ist gekommen: der Ewige wird regieren für ewige Zeiten. König! Deine Herrschaft ist ewig, das All zu regieren, bahne Deinen Frommen den Weg zu ihrem Heile — Herr, Du wirst ewig regieren.

Du wirst uns leiten den Weg der Unsterblichen zu

שׁוֹפָר עֲבַרְתָּ קוֹלוֹ נִשְׁמַע
בְּאֲשׁוּר. לְהַעֲשׂוֹת וּשְׂמַחַת
עוֹלָם בְּקִשְׁוֹר. וּבְאֵרֹ
הָאֲזְכָּרִים בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר:
שׁוֹפָר פִּצְצֵן קוֹלוֹ בְּעֵבְרֵי
נְהַרִים. חֲרוֹת לְהַשְׁמִיעַ
יְהוּדָה וְאֶפְרַיִם. וְהַגְּדִחִים
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: שׁוֹפָר צְרַפַּת
וּסְפָרַד יִצְרַח לְהִתְקַדֵּשׁ.
נְפוּצִים בְּאֶרְבַּע נְצַח יִתְדֵשׁ.
וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַיְי בְּהַר הַקֹּדֶשׁ:

Borb. אָמְרֵי גְחוּמִיקָּה יִשְׁעֵשְׂעֵינֵינוּ
בְּכַפְלָיִים. סֶלָה לְעַבְדְּךָ בְּכָל־גְּבוּלָיִים.
בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַיִם. קְדוּשׁ:

מֶלֶךְ גְּדוּשׁ שׁוֹכֵן שָׁמַי
עֲרִין. נַחֲיֵן מִבְּשׂוּר עֲלוֹת
הַפּוֹרִין. יְיָ מֶלֶךְ תִּגְלַת הָאָרֶץ:
מֶלֶךְ רָם וְנִשְׂא הַיּוֹדֵעַ וְעַד.
בְּנֵה קְרִיתְךָ כִּי בָא מוֹעֵד.
יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וְעַד: מֶלֶךְ
שְׁלֹשׁוֹנָךְ לְעַד בְּכָל מְשָׁלָם.
יִשָּׂר לִירְאֵיךָ דְרָךְ לְהוֹעִילָם
יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם:

Borb. תְּנַהַגְנוּ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים

betreten, daß wir im Lichte des Ewigen wandeln, vor Ihm, dem das Reich gehört, der Heilige!

Er erleuchtet und verkläret die Welt und die da wandeln auf ihr — in seiner Barmherzigkeit; in seiner Güte erneuert er Tag für Tag und immerfort das Werk der Schöpfung. Wie viele sind deine Werke, Gott, du hast sie alle in Weisheit geschaffen: die ganze Welt und ihre Fülle ist dein Besitz und Eigenthum. Der Weltenherr war einst erhaben ganz allein vor dem; gepriesen und verherrlicht und erhöht ist er seit den ersten Tagen der Welt.

Allmächtiger Weltenherr! in deiner Barmherzigkeit erbarme dich über uns! Du Herr unsere Kraft und Stärke; du ein Fels und unsere Feste, du ein Schild zu unserm Heil, und feste Wehr um uns herum. Gott — gelobt, groß an Sinn und an Verstand schuf er und richtete her der Sonnen Glanz und Gluth, in seiner Güte schuf er sie zu seines Namens Ehre. Er stellte auf die Richter ringsherum in seinem mächtigen Reiche; die Häupter seiner heiligen Heerschaaren, die erheben seine Allmacht immerfort verkünden sie die Ehre Gottes und seine Heiligkeit. Gelobt seist du Gott unser Herr, ob des Ruhmes deiner Handwerke, ob der leuchtenden Lichtgestalten, die du geschaffen zu deiner Verherrlichung — Selah!

שחרית ליום ב' דר"ה

לְהַתְּהַלֵּךְ. בְּאוֹר יי לְכוּ וְנִלְכָה.
וְהִיְתָה לַיי הַמְּלוּכָה. קְדוּשׁ:

הַמְּאוֹר לְאֶרֶץ וּלְדָרִים
עֲלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוֹבוֹ
מִחֲדָשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד
מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: מָה רַבּוֹ
מַעֲשֵׂיךָ יי. כָּל־מַחְכְּמָה
עֲשִׂיתָ. מְלֵאָה הָאֶרֶץ קִנְיֵיךָ:
הַמֶּלֶךְ הַמְּרוֹמֵם לְבָרוּ
מְאוֹ. הַמְּשֻׁבָּח וְהַמְּפֹאָר
וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִיַּמּוֹת־עוֹלָם.
יְיָ עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
רַחֵם עָלֵינוּ. אֲרוֹן עֵינֵינוּ. צוּר
מְשַׁבְּנוּ. מִגֹּן יִשְׁעֵנוּ. מְשַׁבֵּב
בְּעֵדְנוּ: אֵל בְּרוּךְ נִדְלָדֶעָה.
הַכִּיִן וּפָעַל זְהַרֵי חֶמְדָּה. טוֹב
יֵצֵר כְּבוֹד לְשָׁמוֹ: מְאוֹרוֹת
נָתַן סְבִיבוֹת עֵזוֹ. פְּנוֹת
צְבָאוֹ קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שְׂדֵי.
תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל
וְקִדְשָׁתוֹ: תִּתְּבָרֵךְ יי אֱלֹהֵינוּ
עַד שְׁבַח מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ. וְעַל
מְאוֹרֵי אֹזֶר שְׁעֲשִׂיתָ
יִפְאָרוּךְ סְלָה:

שופר
tige
kräftig
Freude
Flüchtlin
sammeln
werden
Ufern d
zu ver
Ephrain
im Land
far wi
Zorpha
Neuigke
allen
anzubet
heiligen

אמרי
mir zw
wird
wie au
Jerusal

מלך
der mi
bald u
Ankunf
Herr
Erde.
wissen
Deine
ist gef
regiere
nig!
das
Deine
ihrem
ewig

נגנו
den

Gelobt seist du unser Hort und Herr und Heil und Helfer, der die Heiligen geschaffen; gelobt dein Name, Herr in Ewigkeit! Er schuf sich die Boten seines Reiches, und die seine Boten sind, die stehen alle in den Himmelshöhen, und verkünden in heiliger Andacht einmüthig und einstimmig das Wort des lebendigen Gottes und des ewigen Weltenherrn. Alle seine Treuen, Alle seine Erwählten, Alle seine Starken, Alle vollziehen sie in Furcht und Grauen ihres Herrn Willen. Alle öffnen sie den Mund in Heiligkeit und Lauterkeit zum Lied und Lobgesang, und loben und preisen und rühmen und verherrlichen und huldigen und heiligen den Namen Gottes, des allmächtigen Weltenherrn, der groß und stark ist und furchtbar — geheiligt sei er! Alle nehmen sie über sich den Dienst und die Verpflichtung des himmlischen Reiches, und geben sich gegenseitig einander das Wort, daß sie heiligen wollen ihren Schöpfer und Meister in aller Seelenruhe in lauterer Sprache, mit aller Anmuth und Freundlichkeit und Heiligkeit. Alle wie einer stimmen sie ein, und sprechen es aus im heiligen Schauer der Andacht.

קדוש Heilig! heilig! heilig! ist Gott der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von seiner Herrlichkeit!

Seine Herrlichkeit breitet aus, wie ein Zelt, an diesem

תתפרץ צורנו מלכנו וגאלנו
 בורא קדושים ישתבח שמך לעד
 מלכנו יוצר משרתים ואשר
 משרתיו כלם עומדים ברום עולם
 ומשמיעים ביראה יחד בקול
 דברי אלהים תמים ומלך עולם:
 כלם אהובים כלם ברויים כלם
 גבורים וכלם עשים באימה
 וביראה רצון קונם וכלם פותחים
 את פיהם בקדשה ובטהרה.
 בשירה ובזמרה. ומברכים
 ומשבחים ומפארים ומעריצים
 ומקדישים וממליכים:

את שם האל המלך
 הגדול הגבור והנורא קדוש
 הוא: וכלם מקבלים עליהם
 עול מלכות שמים זה מזה.
 ונותנים רשות זה לזה.
 להקדיש ליוצרם בנחת
 רוח בשפה ברורה
 ובנעימה. קדשה כלם
 באחד עונים. ואומרים
 ביראה:

קדוש קדוש קדוש יי צבאות
 מלא כל הארץ כבודו:

מיסד ע"פ א"ב
 כבודו אהל כהיום
 Gem.

Tage, mit Barmherzigkeit, der König; es prüft alle Gedanken der Seringen, wie der Vornehmen, der König; Es umgürthet sich mit Majestät und Allmacht, der König; Himmel und Erde erbeben aus Furcht vor dem König.

Der die Herzen allesammt gebildet, wird sie auch schonen, der König; der die Absichten Aller ihrer Thaten lenkt, wird sie entschuldigen, der König; Zur Erinnerung ist angefetzt der Tag, da wir mit dem Schofar blasen vor dem König; festgesetzt für Israel, um sie rein zu sprechen vor ihm, dem König; Seinen Frommen giebt er Unterhalt, der König der Könige; er wird auch ewig seines Bundes zum Besten gedenken, der König.

Habe Nachsicht mit den Nachkommen eines Fürsten (Abraham,) o König; Wir treten zitternd vor dich, unser König, haben uns seit gestern schon vorbereitet dich zu erflehen, König. Trage die Kunst auch auf die Enkel dessen über, den du gewürdigt hast drei Engel zu senden (dem Abraham) o König; erhöre die, welche sich auf das Verdienst dessen stützen, um den Engel weinten, (um Isaaq, als er geopfert werden sollte) o König. Halte ihr Flehen nicht zu gering um dessentwillen, (um Jakob,) der an jenem Orte übernachtet, wo auf- und abstiegen die Engel des Königs.

Befreie sie heute von strengen Gericht und Schuld o König. Halte sie schuldlos, aus Barmherzigkeit und verhänge Gutes über sie, o König. Laß dir heute genehm sein das Blasen des Schofar, o König.

בְּרַחֲמִים מְלִךְ. ^{Borb.} בּוֹחֵן כָּל
עֲשֵׂתוֹנוֹת צָעִיר וְרַב מְלִךְ.
נְאוֹת וְעוֹז הַתְּאוֹר מְלִךְ.
דּוֹק וְחָלָד יַחְרְדוּן מֵאֵימַת
מְלִךְ:

הִיוֹצֵר יַחַד לְבָם יַחֲזֵן מְלִךְ. ^{Sem.}
וּמְבִין אֵל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם יְצַדִּיק
מְלִךְ. זְכָרוֹן הוּא יוֹם תְּרוּעַת מְלִךְ.
חֹזֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא לְזַבּוֹתָם | ^{Borb.}
מְלִךְ. מְרַף נְתָן לְיִרְאָיו מִמְלִיךְ.
כָּרִמְלִךְ. יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִירָתוֹ
בְּזִכְרוֹן טוֹב מְלִךְ:

כָּלָה אֵל תַּעַשׂ לְשָׂאֲרֵית ^{Sem.}
בְּנֵי מְלִךְ. לָכֵן אֶתְאַנּוּ לָךְ מִלְּפָנָיו
מְלִךְ. מֵאֶתְמוֹל קִדְמָנוּךְ. לְחַלּוֹתָךְ
מְלִךְ. גָּא נִצּוֹר חֶסֶד לְנִינֵי ^{Borb.}
שְׁלַחֵנוּ לֹא שְׁלֶשֶׁת אֵיכָלֵי מְלִךְ.
סְכוֹת בָּאֵי בְּתַחַן לְמַר כָּבוֹ אֶרְאֵלֵי
מְלִךְ. עֲנוּתָם בַּל תִּיבֹז לְלֵן בְּמָקוֹם
עָלוּ וַיִּרְדּוּ בּוֹ מִלְּאֲכֵי מְלִךְ:

פָּדַם הַיּוֹם מִדֵּיִן גְּמוּר ^{Sem.}
מִלְּחֵיבִים מְלִךְ. ^{Bor.} צַדִּיקִים
בְּרַחֲמִים וּפְקָדִים לְטוֹבָה
מְלִךְ. הַשׁוֹב הוֹל תְּקִיעָה
מִתּוֹקְעֵי לָךְ הַיּוֹם | מְלִךְ.

Laß dein Erbarmen rege werden für die, so auf dich hoffen o König.

Merke auf das Gebet eines Volkes, daß dich sucht, o König, wende dich denen zu, die den Segen stets aufrecht halten und dich beneiden Allmächtiger, ewig lebender König.

Und die Chajoth besingen ihn, die Cherubim verherrlichen, die Seraphim stimmen Hymnen an, die Erelim beneiden, und Chajah, Dphan und Cherub wenden zu Einem Zwecke den Seraphim sich zu, und einen Kreis um sie bildend, loben sie und rufen:

Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo sie waltet.

Dem Allmächtigen — gelobt sei er — weihen sie die freundlichen Himmelsklänge, dem allmächtigen, ewiglebenden allbeständigen Weltenherrn singen sie ihr Lied, und seinen Ruhm verkünden sie. Denn er ist's allein, der Großes wirkt, Neues schafft; er, des Sieges Herr im Kampfe; er der säet die Saat, daraus das Heil entspringet, der schafft Heilung und Genesung; furchtbar in seinem Ruhme, allwaltend, wunderthätig! Er erneuert in seiner Güte Tag für Tag und immerfort das Werk der Schöpfung, wie geschrieben steht: „Dem der die großen Lichter hat geschaffen — Dank und Lob und Preis; denn seine Güte währet ewiglich.“

רחמים תעזר למחקיך
מלך:

שעה שועת עם ^{Borbeter und Gem.}
משחרריך מלך. תפן
בתומכי ברוך. ונברכהך
אלהים חיים ומלך:

והחיות ישוררו וקרבים יפארו
ישרפים ירנו ואראלים יברכו. פני
כל חיה ואופן וקרוב לעמת
שרפים לעמתם משבחים ואומרים:
ברוך כבוד יי ממקומו:

לאל ברוך געימות יתנו.
למך אל חי וקים ומירות
יאמרו ותשבחות ישמיעו.
כי הוא קבדו פועל גבורות
עושה חדשות. בעל
מלחמות. זרע צדקות
מצמיח ישועות. בורא
רפואות. נורא תהלות
ארון הנפלאות. המחדיש
בשובו בכל יום תמיד
מעשה בראשית: כאמור
לעשה אורים גדולים כי
לעולם חסדו: אור חדש

Laß ein neues Licht über Zion leuchten, und uns alle bald des Lichtes würdig und theilhaftig werden. Gelobt seist du Gott, der die Lichter geschaffen.

Mit unendlicher Liebe warst du, Gott unser Herr, uns stets zugethan; mit übergroßem Erbarmen hast du dich erbarmet über uns. Um unserer Väter willen, dieweil sie dir vertrauet, hast du sie, Herr und Vater, väterlich belehret und ihnen offenbaret das Gesetz des Lebens. So sei auch uns gnädig und belehre uns, Vater des Erbarmens, erbarme dich über uns, und gib uns ins Herz die Einsicht und das Verständniß, daß wir hören, lernen und lehren, beobachten und befolgen, thun und halten jedes Wort in deiner Gotteslehre — in Freundlichkeit und Liebe. Erleuchte unser Aug' in deiner Lehre, mache fest und anhänglich unser Herz an deine Gebote, einige unsern Sinn und Geist in der Gottesfurcht und Liebe, auf daß wir nie und nimmer beschämt werden. Denn auf deinen heiligen Namen, der groß ist und furchtbar in der Welt, hoffen und vertrauen wir, in Freud' und Fröhlichkeit uns freuen deines Heiles. Bring' uns in Frieden, Herr zusammen von allen vier Enden und Ecken der

עַל צִיּוֹן תִּאִיר וְנֹזֶכֶה כָּלֵנוּ
מִהָרָה לְאֹרוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ יוֹצֵר הַמְּאֹרוֹת:

אֲהַבָּה רַבָּה אֶהְבֶּתֵנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ חֲמֵלָה גְדוּלָה וַיִּתְרָה
חֲמֵלָתָ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ
בְּעִבּוֹר אֲבוֹתֵינוּ שְׂבֻחָהוּ
בָּךְ. וְתִלְמָדֵם חֲקֵי חַיִּים. כֵּן
תְּחַנְּנוּ וְתִלְמָדֵנוּ: אָבִינוּ
הָאֵב הַרְחֵמֵן. הַמְּרַחֵם
רַחֵם עָלֵינוּ. וְתֵן בְּקִבְּנוּ
לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל לְשִׁמוּעַ
לְלִמּוּד וּלְלִמְדָה. לְשִׁמוּר
וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם | אֶת־כָּל־
דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ
בְּאַהֲבָה: וְהֵאָר עֵינֵינוּ
בְּתוֹרַתְךָ. וְדַבֵּק קִבְּנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וַיַּחַד לְבָבֵנוּ
לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׂמֵךְ. וְלֹא
נִבּוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי בְשֵׁם
קֹדֶשְׁךָ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא
בְּטַחָנוּ נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה
בִּישׁוּעַתְךָ: וְהַבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם
מִכָּרְבַע בְּנִפְּוֹת הָאָרֶץ.

Laß de
den für
o König

שעה

eines

König,

die de

halten

mächti

חיות

ihn, di

Seraph

Ereim

und

Zwecke

einen

sie und

ברוך

Gottes

אל

gelob

freun

allmä

bestä

sie il

verfü

der G

set;

Kan

darc

schaf

furd

wal

neu

Tag

der

steh

Lich

und

Gü

Welt, und führe uns mit freiem Muth in's Land des Heiles und des Segens. Denn du bist es, der schaffet und wirket das Heil; du hast uns erwählet und erkoren vor allen Zungen und Völkern, uns dir näher gestellt zur Verherrlichung deines Namens in der Wahrheit und Wahrhaftigkeit, daß wir dir huldigen und in deiner Einheit und Einigkeit dich anbeten und verehren in inniger Liebe und Anhänglichkeit. Gelobt seist du, Gott, der da erwählet sein Volk Israel in seiner Liebe!

Gott ist Herr in Wahrhaftigkeit! **שמע** Höre Israel!

Gott unser Herr ist ein einziger, einziger Gott!

Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit, in Ewigkeit!

Du sollst lieben Gott deinen Herrn, mit deinem ganzen Herzen, mit deiner ganzen Seele und mit allem deinem Vermögen. Diese Worte, die ich dir da gebiete, sollst du stets auf deinem Herzen haben. Du sollst sie einschärfen deinen Kindern, sollst davon reden, wenn du sitzt in deinem Hause, wenn du gehst auf der Straße, wenn du dich niederlegest und wenn du aufstehest. Du sollst sie knüpfen zum Zeichen um deine Hand, sie sollen sein ein Stirnband zwischen deinen Augen, du sollst sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

So ihr gehorchet meinen Geboten, die ich euch heute gebiete, daß ihr liebet Gott, euern Herrn, und ihm dienet mit euerem ganzen Herzen, und mit euerer ganzen

ותולייכנו קוממיות
דארצנו: כי אל פועל
ישועות אתה. ובנו בחרת
מכל-עם ולשון. וקרבתנו
לשמך הגדול סלה באמת.
להודות לך וקייחך
באהבה: ברוך אתה יי
הבוחר בעמו ישראל
באהבה:

יחד שמו אל מלך נאמן:

שמע ישראל יהוה
אלהינו יהוה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל-
לכתך ובכל-נפשך ובכל-
מאדך: והיו הדברים האלה אשר
אנכי מצוה היום על-לכתך:
ושננתם לבניך ודברתם בם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרכך ובשכבך
ובקומך: וקשרתם לאזניך
והיו למטות בין עיניך: וכתבתם
על-מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם-שמע תשמעו אל-
מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
היום לאהבה את-יהוה אלהיכם
ולעבדו בכל-לכתכם ובכל-

Seele, so werde ich Regen geben euerem Lande, Frühregen und Spätregen, jedes in der Zeit; du wirst sammeln dein Korn, dein Most und dein Del. Ich werde Kraut geben auf dem Felde deinem Viehe, und du wirst essen und wirst satt werden. Nehmet Euch wohl in Acht, daß nicht sich behöre euer Herz, und ihr euch abwendet und dienet fremden Göttern und euch bückt vor ihnen. Da entbrennet der Zorn Gottes gegen euch, und er verschließet die Himmel, und es wird kein Regen sein, und die Erde wird nicht geben ihren Ertrag. Ihr werdet gar bald verloren sein in dem schönen Lande, das Gott euch gibt. Darum traget diese meine Worte auf euerem Herzen und auf euerer Seele; knüpfet sie zum Zeichen um euere Hand, und sie sollen sein ein Stirnband zwischen eueren Augen. Lehret sie euere Kinder, daß sie davon reden, wenn du sitzt in deinem Hause, wenn du gehest auf der Straße, und wenn du dich niederlegest, und wenn du aufstehest. Schreibe sie an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

Damit ihr und euere Kinder lange lebet in dem Lande, das Gott hat zugeschworen eueren Vätern es ihnen zu geben, so lange — als die Himmel sind über der Erde.

Gott sprach zu Moses! er sprach: Rede zu den Kindern Israels, und sage ihnen: Sie sollen sich machen Schaufäden an den Ecken ihrer Gewänder für kommende Zeiten, und sie sollen darangeben an die Schaufäden in jeder Ecke eine himmelblaue Schnur. Die sollen euch sein als Schaufäden. Ihr solltet sie anschauen, und gedenken aller der

נַפְשֵׁיכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר־אֲרָצְכֶם
בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסַּפְתָּ דָגְנָךְ
וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשֹׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאִכְלֹתָ וּשְׂבַעְתָּ:
הַשְּׂמֵרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם
וּסְרֹתֶם וְעַבְדֹתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־
יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם
וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהִיאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
אֶת־יְבוּלָהּ וְאִבְרֹתֶם מִהָרָה מֵעַל
הָאָרֶץ הַטְּבֵרָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן
לָכֶם: וּשְׂמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהִים
עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשֵׁיכֶם וּקְשֹׁרֹתֶם
אֲתֶם לְאוֹת עַל יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטָמְטַמֹּת
בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְרֹת אֲתֶם אֶת־
בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשֹׂבְתֶךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלִכְתֹּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׂכְבְךָ
וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת
בֵּיתֶךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם
עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לְאֲבוֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כְּיְמֵי הַשָּׁמַיִם
עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
דַּבֵּר אֶרְ־בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־בְּנָפוֹ
כַּגְּדִיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית
הַפָּנָף פִּתִּיל תְּכֵלֵת: וְהָיָה לָכֶם
לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם!

Welt,
Muth
und b
es, de
Heil;
erfore
und
gestell
nes d
und
dir hu
heit u
und
und
du,
sein
Liebe
אל

Gott

Gelob
und f
בת

Herrn
mit
allem
die i
auf d
sie ei
davo
deine
der
gelegt
sollst
deine
band
sie f
Hau

יה
boten
daß
und
Herz

Gebote Gottes, und sie thun und befolgen, und sollet nicht nachwallen euerem Herzen und eueren Augen, denen ihr nachbuhlet; sondern sollet gedenken und thun und befolgen alle meine Gebote, und sollet heilig sein vor euerem Gotte.

Ich bin Gott, euer Herr, der euch geführet aus dem Lande Egypten, um euch ein Gott zu sein. Ich bin Gott euer Herr!

Und das Wort ist wahr und wahrhaftig steht fest und sicher, ist beglaubigt und gerechtfertigt und verbürgt, unsere innigste Ueberzeugung, unser Lust und Liebe, unsere Furcht und unsere Hoffnung, unsere Lebenskraft und Stärke — in Ewigkeit!

Wahr ist es — der ewige Weltengott ist unser Herr, Jakobs Hort unser Schild und unser Heil! Er besteht durch alle Zeiten, sein Name bestehet, sein Thron fest und sicher, sein Reich bestehet und seine Treue in Ewigkeit! Sein Wort bestehet in ewiger Lebendigkeit, in aller Gläubigkeit und Freudigkeit bis in die ewige Ewigkeit — bei uns wie einst bei unseren Vätern, bei unsern Vätern, bei unseren Kindern und unserer dereinstigen Nachkommenschaft, wie bei allen Geschlechtern aus dem Stamme Israels, deines Knechtes

את כל מצות יהוה ועשיתם אתם
ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי
עיניכם אשר אתם זנים אחריהם:
למען תזכרו ועשיתם את כל
מצותי והייתם קדושים לאלהיכם:
אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים להיות לכם
לאלהים אני יהוה אלהיכם:

יש לנרף אלהיכם לאמת לכן ימן כיום מעט טלל
יבולע טלל"ד

אמת ויציב ונכון וקים
וישר ונאמן ואהוב וחביב
ונחמד ונעים ונורא ואדיר:
ומתקן ומקבל ושוב ויפה
הדבר הזה עלינו לעולם
ועד: אמת אהי עולם מלכנו
צור יעקב מגן ישענו. לדור
ודור הוא קים ושמז קים
וכסאו נכון ומלכותו
ואמונתו קעד קימת:
ודבריו חיים וקיימים
נאמנים ונחמדים לעד
ולעולמי עולמים: עד
אבותינו ועלינו על בנינו
ועל דורותינו ועל כל
דורות זרע ישראל עבדיך:

ly Bei den Ersten wie bei den Letzten steht das Wort fest in Ewigkeit; es ist unser Schatz und Kleinod, unsere Wahrheit und Ueberzeugung, unsere Lebensregel, die wir nimmer über-treten.

Wahr ist es, daß du, Gott unser Herr, du, der Gott der Väter, bist unser Herr und unserer Väter Herr, unser Erlöser und der Erlöser unserer Väter, unser Schöpfer und Bildner, unser Hort und Heil, unser Helfer und Erretter — das war von Ewigkeit her dein Name, außer dir ist kein Gott.

Der Väter Schutz und Bei-stand warst du von ewig her; ein Schild und Helfer ihren Kindern nach ihnen durch alle Zeiten. In den Weltenhöhen ist dein Sitz, und dein Recht und deine Milde die walten bis an der Welten Enden. Wohl dem Menschen, der da horchet auf dein Gebot, und dein Wort und deine Lehre sich zu Herzen nimmt.

Wahr ist es — du bist Herr in deinem Volke, ein gewaltiger Herr wo es gilt zu kämpfen ihren Kampf.

Wahr ist es — du warst vom Anbeginne, und bis ans Ende bist du mit uns und außer dir ist Keiner Herr, der helfen und retten könnte Aus Egypten hast du uns, Gott und Herr, erlöst, und aus dem Sklaven-joch uns frei gemacht. Ihre Erst-geborenen hast du erschlagen, und Israel, deinen erstgeborenen Sohn erlöst. Das Schilfmeer hast du gespalten, die Frevler versenket deine Geliebten frei hindurch geführt, daß die Wasser bedeckten ihre Dränger, und nicht einer von ihnen übrig blieb. Darob priesen dich deine Geliebten und erheben dich als den Weltenherrn;

עַל הָרְאִשׁוֹנִים וְעַל
הָאַחֲרוֹנִים דְּבַר טוֹב וְקִיָּם
לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת וְאַמוּנָה
חֹק וְלֹא יַעֲבֹר: אֱמֶת שְׂאֵתָהּ
הִיא יי אֱלֹהֵינוּ וְאַהֲבֵי אֲבוֹתֵינוּ
מִלְכֵנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ.
גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ.
יּוֹצֵרֵנוּ צוֹר יְשׁוּעֵתֵנוּ.
פּוֹדֵנוּ וּמַצִּידֵנוּ מֵעוֹלָם שְׂמֵךְ.
אֵין אֱלֹהִים זוּלָתְךָ:

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתְּךָ הוּא
מֵעוֹלָם. מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לְבִנְיָהֶם
אֲחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בָּרוּם
עוֹלָם | מוֹשֶׁכֶּךָ וּמְשַׁפְּטִיךָ וְצַדִּיקְךָ
עַד אֲפָסֵי אֶרֶץ: אֲשֶׁר־י אִישׁ |
שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ
יְשִׁים עַל לְבוֹ: אֱמֶת אֶתְּךָ הוּא
אֲרוֹן לְעַמְּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לְרִיב
רִיבָם: אֱמֶת אֶתְּךָ הוּא רִאשׁוֹן
וְאַתְּךָ הוּא אַחֲרוֹן. וּמַבְלַעְדִּיךָ אֵין
לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמְּצָרִים
גְּאֻלָּתֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עַבְדִּים
פְּדִיתֵנוּ. כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ וּבְכוֹרְךָ
גְּאֻלָּתְךָ. וַיִּים סוּף בְּקַעַת. וַיִּזְדִּים מִבְּעַת.
וַיִּדְרִים הָעֵבֶרֶת. וַיִּכְפּוּ מִים צָרִיָּהֶם
אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל זֹאת
שָׁחֲו אֱהוּבִים וְרוֹמְמוֹ אֵל וְנִתְּנוּ

Gebote
befolgen,
euerm
nenen i
gedenten
m e i n e
sein vor

Sch bi
geführt
um euch
Gott eu

אמת
und w
sicher,
rechtfer
innigst

Lust u
und u
Lebens
Ewigk

Wa
Welten
Jakob
unser
alle B
sein R
Reich

in G
steht
aller
keit k

— b
Väter
unser
derei
wie
aus
deine

bringen dir Lied und Lobgesang, Ruhm und Preis und Dank — dir, dem ewiglebenden, allbeständigen Weltengott und Herrn, — der hoch ist und erhaben, groß ist und furchtbar; der da beuget die Hochmüthigen, und erhöhet, die gebeugt sind, der da führet die Gefangenen aus ihrer Haft, und löset die Gedrückten und hilft den Armen, und erhöret sein Volk, so oft sie zu ihm rufen. Ihm Lob und Ruhm, ihm dem Gott in der Höhe — gelobt sei er, gelobt! Moses und die Kinder Israels, die stimmten dir an den Lobgesang in aller Herzensfreudigkeit, da sangen sie einstimmig und einmüthig:

מי Wer ist wie du, Herr unter den Göttern? Wer ist wie du so mächtig in seiner Heiligkeit, so furchtbar in seinem Ruhme der solche Wunder thut?

Ein neues Lied sangen die Erlöseten zu deines Namens Ehre am Meeresstrand; da brachten sie dir ihren Dank und ihre Hulbigung, da sprachen sie einstimmig und einmüthig:

” Gott regieret in Ewigkeit!

Israels Gott! steh auf und hilf deinem Volke Israel, erlöse du Israel und Juda nach deiner göttlichen Verheißung: „Unser Erlöser ist Gott der Herr, der Herr der Heerschaaren ist sein Name, der Heilige Israels?“ Gelobt seist du Gott, der Israel erlöset.

(*) אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא אל עליון נומל חסדים טובים וקונה הכל. וזכר חסדי אבות ומביא נואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

*) Die Uebersetzung siehe oben im Abendgebete.

ידידים ומירות שירות ותשבחות
ברכות והודאות למלך אל חי
וקים: רם ונשא גדול ונורא.
משפיל גאים. ומגביה שפלים.
מוציא אסירים. ופודה עניים.
ועוזר דלים. ועונה לעמו בעת
שועם אליו: תהלות לאל עליון.
ברוך הוא ומברך. משה ובני
ישראל לך ענו שירה בשמחה
רבה ואמרו כלם:

מי כמכה באלים יי מי כמכה
נאדר בקדש נורא תהלת עשה
פלא:

שירה חדשה שבחו גאולים
לשמך על שפת הים יחד כלם
הודו והמליכו ואמרו:

” ימלך לעולם ועד:

צור ישראל. קומה בעזרת
ישראל. ופדה בנאמך יהודה
וישראל. גאלנו יי צבאות שמו
קדוש ישראל: ברוך אתה יי
גאל ישראל:

וּכְרַנּוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ | חֶפְצֵן בְּחַיִּים. וּכְתַבְנוּ בְּסֵפֶר
הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עֶזְרָה וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
גּוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל
עֶפְרָיִם מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי רוֹמֵה לָךְ. מֶלֶךְ מִמִּית וּמְחַיֶּה
וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים. זוֹכֵר
יְצוּרֵינוּ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקַדוּשֵׁים בְּכָל-יוֹם יְהַלְלוּךָ פְּלָה:
וּבְכֵן תֵּן פְּחָדְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל-מַעֲשֵׂיךָ
וְאִימָתְךָ עַל כָּל מַה-שֶּׁבָרָאתָ. וַיִּירָאוּךָ כָּל-הַמַּעֲשִׂים
וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל-הַבְּרוּאִים. וַיַּעֲשׂוּ כְלָם אֲנִיךָ
אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּדַבַּב שְׁלָם כְּמוֹ שֶׁיְדַעְנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ. שֶׁהַשְּׁלֵטֵן לְפָנֶיךָ עַז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בְּיָמֶיךָ.
וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל-כָּל-מַה-שֶּׁבָרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ. תִּהְיֶה לְיִרְאֵיךָ. וְתִקְוָה
לְדוֹרֵשֶׁיךָ. וּפְתַחֲחוּן פֶּה לְמִיַּחֲלִים לָךְ. שְׁמַחְרָה
לְאַרְצֶךָ. וְשִׁשׁוֹן לְעִירְךָ. וְצַמִּיחַת קֶרֶן קְדוֹד עֲבֹדְךָ.
וְעַרְיֹכַת גֵּר לְבֵן-יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחָךָ. בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ. וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּזוּ.
וְחַסִּידִים בְּרַנָּה יִגִּילוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ-פִּיהָ. וְכָל-

bringen
Ruhm in
dem ew
Welteng
ist und e
bar; de
thigen, u
der da
ihrer Sa
und hilf
sein Wol
Ihm Lo
in der S
Moses u
stiminter
in aller
sie einft

מ
den Gü
mächtig
bar in
Wunder

שירה
Erlöset
am M
dir ihr
da spro
müthig

צור
hiff de
Israel
lichen
Gott
schaar
Israe
Israe

הם
ליון
ביא

הַרְשָׁעָה כְּדָה כְּעֵשֶׂן תִּכְלָה. כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַח
זְרוֹן מִדֶּהָאָרֶץ:

וּתְמַלֹּךְ אֶתְּהָ יי לְבַדָּךְ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ. בְּהַר
צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדָךְ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ.
כַּכְתוּב בְּדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ
צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאִין אֱלוֹהֵי מַבְלָעֲדִיךָ.
כַּכְתוּב וַיִּגְבֶּה יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ
נִקְדָּשׁ בַּצְּדָקָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּלֶכֶךְ הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּקְרַבְתָּנוּ מִלְּפָנֶיךָ
לְעַבְדְּתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ:

וּתְתַן־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַזְּכוּר
הַזֶּה. יוֹם תְּרוּעָה. מִקְרָא קֹדֶשׁ. וְזָכַר לִיציאת מצרים:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וַיִּגַּע וַיִּבְרָא וַיִּרְצֶה
וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זְכוּרֵינוּ וּפְקוּדוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן
מִשְׁיַח בֶּן־דָּוִד עֲבָדְךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפִלִיטָה לְמוֹכָה לְחַן וּלְחַסֵּד
וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַזְּכוּר הַזֶּה. זְכַרְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
בּוֹ לְמוֹכָה. וּפְקוּדָנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר
יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוּס וְחַנּוּנִי. וּרְחַם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֱלֹהֶיךָ
עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְלֹךְ עַל כָּל־הָעוֹלָם
כָּלוּ בְּכַבֹּדְךָ. וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל־הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ. וְהוֹפֵעַ
בְּהַדָּר גָּאוֹן עֲזָךְ. עַל־כָּל־יְשׁוּבֵי תֵבֵל אֲרָצְךָ:

יידע כל-פעול כי אתה פּעַלְתָּנוּ. ויבין כל יצור כי
אתה יצרתו. ויאמר כל אשר נשמה באפו יי
אלהי ישראל מלך. ומלכותו בכל משלה:
קדשנו במצותיה. ותן חלקנו בתורתך. שבענו
משובך. ושמחנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך
באמת כי אתה אלהים | אמת ודברך אמת
וקים לעד. ברוך אתה יי מלך עד כל הארץ.
מקדש ישראל ויום הזכרון:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל וכתפלתם. והשב את
העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל
ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך: ותחזינה
עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכינתו
לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור ודור
גודה-לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל
נשמותינו הפקודות לך. ועל נפיש שבכל-יום עמנו. ועל
נפלאותיה ומזכותיה שבכל-עת ערב ובקר וצהרים. המזב כי לא
קלו רחמיה. והמרחם כילא תמו חסדיך. מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

ובתזב לחיים טובים כל בני בריתך:

וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את-שמך באמת. האל
ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי המזב שמך ויך נאה
להודות:

שים שלום מזכה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל
ישראל עמך. ברכנו אבינו בלנו כאחד באור פניך. כי באור
פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד. וצדקה

וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וּמוֹצֵב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת-עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת וּבְכָל-שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִנָּסָה טוֹבָה גְּזוּכָר
וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים
טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יי עֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם:

אלהי נצור לשוני מדע. ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדום. ונפשי כעפר
לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל החושבים עלי רעה. סתרה הפס
עצתם וקלקל מהשבתם. עשה למען שמך. עשה למען ימנה. עשה למען קדשך. עשה
למען תורתך. למען תלצון ידיך. הושיעה ימנה בעניי: יהי רצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך יי צורי וגאלי: עשה שלום במדומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו
וסז תלקנו בתורתך: ושם געבור ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות:
וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

תפלה לשליח צבור בקול.

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אֲבֹתֵהֶם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן
גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא
גּוֹאֵל לְבָנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

Im Sinn und Geiste der Weisen und Verständigen, und wie sie es uns mit Verstand und Einsicht vorgeschrieben, öffne ich den Mund zum inbrünstigen Gebete, und rufe an um Gnade und Erbarmen -- Gott, der der König ist der Könige und Herr ist aller Herren.

מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתחה פי בתפלה יבתחנני. לחלוצת ולחנן פני מלך מלכי המלכים ואדוני האדונים. (יהי פני כמ"ה מלא רחמים):

כחן אומר אתיתי כולו בניגון. עיוסד ע"ס א"ב וס"ט שמעון חזק ואמין.

אתיתי לחננד בלב קרוע ומרתח. בפש רחמים בעני

Ich trete hin vor dich mit einem glühend heißen und zerrissenen Herzen, und bitte um Erbarmen wie der Bettler

vor der Thür. Laß walten
 deine Barmherzigkeit, und nicht
 das strenge Recht, Herr, öffne
 meine Lippen! Kein Wort ist
 in meinem Munde, kein Laut
 auf meiner Zunge, die du, o
 Gott, nicht kennest. Aus meines
 Herzens Tiefen bete ich zu dir,
 und im Schirm und Schatten
 deiner Flügel suche ich meinen
 Schutz. Furcht und Grauen
 ergreift mich, wie soll ich dich,
 den furchtbaren Weltengott mit
 würdigem Sinn und Geist an-
 beten? An Verstand und Wissen
 bin ich arm und klein; darum
 bin ich so furchtsam und so
 schüchtern. Gelähmt ist meine Kraft,
 wie soll ich bestehen vor dir,
 der ich keine Tugend habe, kein
 Verdienst, das mich rechtfertigen
 könnte in deinen Augen! Mich
 senden die heiligen Schaaren
 deiner Frommen, daß ich für
 sie zu dir bete, daß du richtest
 auf ihr Herz, und neigst ihnen
 zu dein Ohr. Was bin ich,
 was ist mein ganzes Leben?
 Wurm und Motte! blödsichtig
 an Verstand, nichtig all' mein
 Menschenwitz! Darum stell und
 stütze ich meine Pfeiler auf das
 Wort, das in dem Buche der
 Weisheit steht geschrieben: „das
 milde Wort verfühnet den bitteren
 Groll und Grimm!“ Du,
 meine Kraft und Stärke! auf
 dich hoffe ich, daß du mich
 stütze, mich erleuchten werdest
 mit deinem Gottesworte, auf
 daß ich es verkünde zu deines
 Namens Ehre! Stärke mich
 und kräftige mich, und gib mir
 das Vermögen; du bist mein

בַּפֶּתַח: גִּלְגַּל רַחֲמֶיךָ וְדִין
 אֶל תִּמְתַּח. יי שִׁפְתֵי תִפְתַּח:
 דְּבַר אֵין בְּפִי וּבִלְשׁוֹנִי מִלָּה.
 הֵן יי יִדְעֶת בְּלָה: וּמִמַּעַמְקֵי
 הַלֵּב לִפְנֶיךָ אוֹחִילָהּ.
 אֶחְסֶה בְּסֶתֶר בְּנַפְיֶךָ סְלָה:
 וְדַעַפָּה וּפְלִצוֹת אֶחְזוֹנִי
 בְּמוֹרָא. חִלּוֹת פְּנֵי נוֹרָא
 בְּנַפְשׁ יִקְרָה: טוֹב טַעַם
 וְדַעַת קִטּוֹנֵתִי לְחֶסֶדְךָ:
 עַל כֵּן זָחַלְתִּי וְאִירָא: יִגְעֵתִי
 בְּאַנְחֹתִי אֵיךְ לַעֲמוֹד לִפְנֶיךָ.
 כִּי אֵין מַעֲשִׂים לְזִכּוֹת
 בְּעֵינֶיךָ: לְחִלּוֹתֶךָ שְׁלַחוֹנִי
 מִקְהֵלוֹת הַמוֹנֶה. תִּכְיִן לִבִּם
 תִּקְשִׁיב אֲזוּנֶיךָ: מָה אֲנִי וּמָה
 חַיִּי תוֹלְעָה וְרַמָּה. נִבְעַר
 מִדַּעַת וּבְאַפִּם מְזוּמָה:
 סָמַכְתִּי יִתְדוֹתַי בְּסֶפֶר
 הַחֲכָמָה. מַעֲנֶה רַךְ יִשִּׁיב
 חֲמָה: עֲזֵי אֵלֶיךָ אֲשַׁמְרָה
 לְסַעְדִּי. פֶּתַח דְּבָרֶיךָ הָאֵר
 לְהַגִּידִי: צַדִּיקִי וְאַמְצָנִי וְתֵן
 לְאֵל יְדִי. כִּי אַתָּה מִשְׁנַבִּי

Schutz und Hort, du, Gott, meine Treue! Deine heilige Gemeinde steht da, und bittet um deine Vergebung und Ver-söhnung: — o! laß dein Er-barmen walten über sie nach deiner vollen Barmherzigkeit! Sie schütten aus ihr Herz vor dir; — erhöre sie von deinem lichten Himmelsitze! Kräftige du dem Volke die schlaffe Hand, sende du ihm Heil und Hilfe für jedes Leid aus deinem Gnadenschätze! auf daß sie an deinem Gotteswort sich erbauet und gekräftiget fühlen; denn lauter ist des Herrn Wort.

Man schließ' die heil. Lade. — סוגרין הארון —

שמעון בר יצחק מיוסד ע"ס א"ב וזקוף סתום

Dein Wort ist lau-
ter, Dein Zeugniß gerecht.
Die vor Dich kommen, richte
nicht mit Strenge, wenn Du
ihrem heimlichen Thun nach-
forschest, spreche es frei beim
Gericht, Dein gequältes Volk.
Selbst Deine Welt hast Du
auf Gnade gebauet, und Deine
Güte, Allgütiger! waltet überall
vor; o so gieb auch unsern
Tugenden das Uebergewicht, daß
Deine Getreuen erhalten werden.
Schöne die Nachkommen dessen,
(des Abraham) den Du aus
Raßdim geführst. Antworte uns be-
vor wir Dich anrufen; laß unsern
Vortrag Gnade finden, auch
uns, wenn Du heute Deine
Geschöpfe musterst. Laß Deine

אלהי חסדי: קהלי
עומדים לבקש מחילתך.
רחמיך יכמרו לרחמם
בחמלתך: שופכים לב
כמים לעמתך. ואתה
תשמע השמים ו מכון
שבתך: תחזק לעמך ידם
הרפה. שלח מאתך עזר
ותרופה: נואמיך ישיגו
לחזק ולתקפה. כל אמרת
אלוה צרופה:

אמרתך צרופה Gem.
ועדותיך צדק. באי עדיך
ברוב אל תדקדק. נשתך
לחפש כל תעלום ובדק.
היו ענייך במשפט הצדק:
הן עולמך בגורת בחסד.
ורב חסד ממה כלפי חסד.
וכיות הכרע ועזך תיסד
חזן על ניני מוצא מכשד:
טרם נקרא אתה תענה.
ימצא לנו חסד במענה.
בפקדך היום יצוריך

Engel uns umlagern, und Deine Allgüte über uns vorwalten. Reinige uns von Sünden, und übergehe unsere Missethaten; rüste aus mit Kraft, die auf Dich harren in Geduld, verjünge ihre Kraft und verleihe ihnen mächtigen Schwung. Gedenke der frommen Thaten jenes Morgenländers, (Abraham) daß seine Tugenden für uns sprechen, und jedes Hinderniß zum Schweigen bringe. Er war's, der Deine Ehrfurcht erkannt, Deine Einheit, der Deinen Befehlen nachstrebte, sie auszuführen und zu würdigen, und der treu befunden worden. Und als ihm heut (am Neujahr) die fröhliche Verheißung ward, mit einem Sohne beschenkt zu werden, da eilte er, dem Allmächtigen für Seine Gnade zu danken, daß Er Seine Fromme (Sarah) bedachte.

בר Auf ihn haben wir uns gestützt in Ewigkeit; Er wird uns ferner antworten durch Wunderthaten. Unsere Gebete wird er wohlgefällig aufnehmen, wie ehemals die Opfer, wird uns fern halten von jeglicher Krankheit; durch Seinen Schutz wird der Ewige Zebaoth, wie die Vögel ihre Jungen, uns schützen.

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו
בספר החיים. למענך אלהים חיים:
מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני. מתנה מתים אתה רב להושיע: מכלל חיים

להמנה. לנו מלאכיה סביב
יחנה: מדת טובך עלינו
הגבר. נקנו מעון ופשעינו
העבר. שגב בזרוע למקויה
בסבר. עוז חליפת כח
ועלית אבר: פעלת אורחי
לפניה להזכר. צדקו יליין
בושר ומסמין יסבר. קבד
מוראך יחודך להכר. רמן
בפקודיך לישר וליקר:
שלים נמצא בכל אשר
נפקד. שועשע כהיום בהנמ
מופקד: ^{Borb.} תהלה ועוז
למרהמו שקד. תמתו בעת
אשר פקד:

בו שועננו מעולם ^{Gem.}
ויעננו נזראות. ברצוי חנונו
קבל כהעלאות. ^{Borb.} יחלצנו
במגנו מתחלואי תוצאות.
בצפרים עפות כן יגן יי
צבאות:

Schutz
meine
Geme
um d
söhnu
barm
deiner
Sie
dir;
lichte
du d
sende
für
Gnade
deine
und
laute

ך
ter,
Die
nich
ihre
jorfe
Ger
Sel
auf
Gü
vor
Zu
De
Sch
(de
Ka
oor
Bo
un
Ge

בַּחֲסוֹ מְחִיָּה מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמְתִיר אֲסוּרִים
וּמְקִיִּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וְמִי רוֹמֵה-לָךְ. מְלֶךְ
מְמִיֵּת וּמְתִיָּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

עיוסד ע"ס תשר"ק וס"סנס סמוס לז סוף שמעון בר יצחק.

Groß im Entwurfe, ist
Dein Thun ohne Fehl. Wir
suchen Dein Antlitz, Deine
Gnade wird sich finden lassen.
Wasche ab die Sündenflecken,
die uns entstellen. Nimm auf
unser Flehen, und thue Einhalt
der Verwilderung. Leer sind
die Hürden von Schafen, von
Farren und Lämmern zu Opfern;
nur ein Regen der Lippen,
tragen wir vor als Gebet. O
nimm es mit Wohlgefallen an.
Haben wir die gerade Bahn
verfehlt, Deine Richtschnur ver-
lassen, waren wir lässig im
Werke; so gedenke jenes er-
richteten Altars, jener Opferung,
(des Isaak) wo Vater und
Sohn einmüthig nach dem
Berge Moria wallten, das
Schlachtopfer zu bereiten, Dei-
nen Befehl zu vollziehen. Er-
halte ihre Nachkommen aus
mitleidiger Regung, gedenke der
Verheißung, wie Du's beschwo-
ren. Und wenn Du heute sitzest,
Völker zu richten, so sei erbar-
mungsvoll gegen deren Abge-
stammten. Laß klar erscheinen
unser Recht, daß wir nicht be-

Gem. תָּמִים פְּעֻלָּךְ גָּדוֹל
הָעֵצָה. שְׁחַרְנוּ פָּנֶיךָ
וְצִדְקָתְךָ נִמְצָא. רַחֵם טָנְףָה
וְהֵתֵם שְׂמֵצָה. קִבַּל אֲנִיךָ
וְגִדּוֹר פְּרָצָה: צֵאן לְטִבַּח
גִּזְרֵי מִמְכָּלָה. פָּרִים וּכְבָשִׂים
לְשִׁלְמִים וְעוֹלָה. עֲרִיכַת א
שְׂפָה נִעְרוֹךְ בְּתַפְלָה שִׁיחֲנוּ
יִוֹשֶׁפֶר כְּהֶקְטֵר וּבְלוּלָה:
נְתִיב יוֹשֶׁר אִם נִעְקֵל בְּלָכַת.
מִשְׁלַחֲתְךָ לְעִזּוֹב לְהֵתֵר פּוֹת
בְּמִלְאֲכַת. לְנִגְדֶךָ יוֹפְקֶךָ
מִזְבַּח מְעַרְכַת. כְּמִאֲכַלֶת.
הַמֵּאֲבִילָה מֵאֵן נִעְרַכַת:
יַחַד אָב וּבֵן בְּלָכַתֶם לְהֵר
מִזֹּר. טִבַּח לְהֵכֵן מִפְּקֻדֶךָ
לְשִׁמּוֹר. חֲנוּכָם נְצוֹר א
רַחֲמִים לְכִמּוֹר. וְכֹר שְׁבוּעָה
בְּקִטּוֹרֶת לְתִמּוֹר. וּבְשִׁבְתְּךָ
הַיּוֹם לְדִין עַמִּים. הַמְלֵא
עַל צִאֲצְאֵימוֹ רַחֲמִים. הִינְנוּ

schämt ausgehen. Den Weinstock, den Du eingepflanzt (Israel) erhalte ihn auf immer. Um jenes zum Opfer gebundenen (Isaak) halber, erhöre vom Himmel die leidende Menschheit, die aus Bedrängniß Dich anflehet. Verzeichne uns in Dein Buch zum glücklichen Leben, und nimm auf unser Gebet, wie Du Dich einst von Isaak erflehen liebest.

Nur unser Gebet ist die einzige That, durch dessen Verdienst wir leben. Sprich uns frei von Schuld, aus Gnade, nur darin kann uns Hilfe werden. Belebe uns wieder, wie vormalig, zu zweien Malen, ewiges Wesen (אדויה) richte uns auf zum dritten Male, daß wir's erleben!

מי כְּמוֹד אֵב הַרְחָמִים. זֹכֵר יְצוּרֵי לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחְיֵה הַמֵּתִים:

Man öffnet die h. Lade. ס'סנע שמעון בר יצחק מכוכב. סוּתחין הארון.

Gesandt im Auftrage eines schätzbaren Vereins, der Deine Wahrheit und Einheit aufrecht hält in Ehrfurcht, schützte ich aus mein Gebet, um Erhörung zu finden. Erhöre, o Herr, meine flehende Stimme.

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון —
Der Du verheißest in Gnaden, barmherzig bist und versöhnlich, laß sie Schutz und Schirm finden, die Dich suchen; und wann Du strenges Gericht über Deine Geschöpfe hältst,

הַצְהַר וְלֹא נִצָּא נִכְלָמִים.
נָפֵן | נְטִיעַתְךָ תְּכִין לְאוֹרֶךְ
יָמִים: בְּזִכּוֹת נְעֻקַּת הַקְּשִׁיבָה
מִשְׁחָק. אָבִיוֹנֵי אָדָם קוֹרְאִיךָ
מְדוּחָק. שְׁמֵנוּ עַל סִפְרֶךָ
לְחַיִּים יוֹחֵק. וְנִיב שְׁפָתֵינוּ
הַקָּשֶׁב כְּיוֹעֵתָר יִצְחָק:

שְׁפָתֵינוּ מְדוּבָבוֹת עֲזוּ
וּבְצַדִּיקְתּוֹ נַחֲיָה. בְּרַחֲמִים
יִצְדַּקְנוּ וְזָרוּ עֵנוּ יְהִיָּה.
יְתִיֵּנוּ כְּקָדָם | מִיּוֹמִים
אֱהִיָּה. בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יְקִיֵּמְנוּ
וְנַחֲיָה:

שְׁלַחְתִּי בְּמַלְאָכוֹת | סָגַל
חֲבוּרָה. שׁוֹמְרֵי אֱמִינְתְּךָ וּמִיַּחְדֶּיךָ
בְּמוֹרָא: שְׁפַחְתִּי שִׁיחַ לְבַקֵּשׁ
עֲתִירָה. שְׁמַע יי קוֹלִי אֶקְרָא:

מְדַבֵּר בְּצַדִּיקָה חוֹנֵן
וּמְתַרְצָה. מַחֲסֵה וּמְסַתּוֹר
לְדוֹרֵשֵׁי הַמָּצֵא. מִתַּח
דִּינֶךָ אִם בִּיצוּרִים תִּמְצָה.

סוגרין הארון — ס'סנע שמעון בר יצחק מכוכב. סוּתחין הארון.
Gem. סוגרין הארון — ס'סנע שמעון בר יצחק מכוכב. סוּתחין הארון.

אסורים
מלך
תמים
Dein
suchen
Gnade
Wasche
die un
unser
der
die
Farrer
nur
tragen
nimm
Haben
verfeh
lassen
Werke
richte
(des
Sohn
Berg
Schl
nen
halte
mitl
Berl
ren.
Böl
mu
stan
unf

Sprich Du (als Gott der Gnade)
 mein Urtheil aus. Nimm wohlge-
 fällig auf unser heutiges Schofar-
 blasen; verwirre den Hinderer,
 und kräftige die Fürsprecher.
 Schaue auf die Tugenden un-
 serer Urahnen mit Deinen
 untrüglichen Augen. Gedenke
 die Unschuld des Frommen
 (Jakob) der in Deinem Zelte
 weilten und an Deinen Thron
 sich zeichnen durfte. Halte mich
 fern von Verbrechen und Laster,
 die da schänden; laß sie nicht
 herrschen über mich. Der Du
 waltest in Gnaden, eingedenk
 des Bundes, halte uns fern
 von heimlichen Sünden, daß
 wir vollkommen rein werden.
 Leite uns in Deiner Wahrheit,
 gewähre uns Unsterblichkeit,
 verzeihe Sünden und übergehe
 Verbrechen des Volkes. All-
 furchtbarer! wenn Du heute
 Deinen erhabenen Thron ein-
 nimmst, die Staubgebornen zu
 richten, so laß uns Erlösung
 finden aus Gnade; täglich
 rühmen wir uns Deiner, Gott!
 Entferne unsere bösen Neigun-
 gen, habe Gefallen an uns, und
 nimm uns unter den Schutz
 Deiner Flügel. Nimm unsere
 Buße gefällig auf. Weide Dein
 Volk mit Deinem Stabe, Deine

מִלְפָּנֶיךָ מִשְׁפָּטֵי יֵצֵא: עַרְךָ
 תִּקְוַעַתְנוּ שְׁעָה בְּבִרוּרִים.
 עַרְבֵב קִטְנֹר וְאַמִּץ
 סִנְגֹרִים. עֲקַרְתָּ בַּיִת
 וְחֲצֹבֶת צוּרִים עֵינֶיךָ
 תִּחְוֶינָה מִיִּשְׂרָאֵל: וַיִּזְכֹּר
 לְפָנֶיךָ צְדָקַת הַתָּם. וַיַּעַד
 אוֹהֲבֶיךָ וּבְכֹסֶאֱךָ נַחֲתָם.
 וְחֲלַצְנִי מִפִּשְׁעֵי וּמַעֲוֹן נַכְתָּם.
 וְאַל יִמְשְׁלוּ בִי אֲזִי אִיתָם:
 נוֹהַג בְּחֶסֶד זֹכֵר הַבְּרִית.
 נִקְנוּ מִנְּסֻתְרוֹת וְנִזְכָּה
 כְּבוֹרִית. נַחֲנוּ בְּאַמְתֶּךָ
 וְתַנְנוּ לְאַחֲרִית. נוֹשֵׂא עוֹן
 וְעֹזֵר עַל פִּשְׁעֵי לְשֹׂאֲרֵית;
 בְּהִנָּשְׂאֶךָ לְכֹסֶא נֹרְאוֹאִיִּים.
 בְּרוֹאֵי חֶלֶד דְּהַשְׁפֵּט בְּהַיּוֹם.
 בְּרַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ הַמְצִיאֵנוּ
 פְּדִיּוֹם. בְּאֱלֹהִים הִלְלָנוּ כָּל
 הַיּוֹם: רוּעַ יִצְרָנוּ הַסֵּר
 בְּחַמְלָתֶךָ. רַצְנוּ וְסוֹכְכֵנוּ
 בְּמַחֵם אֲבֵרְתֶךָ. רַצָּה
 תְּשׁוּבָתְנוּ וְהִרְבֵּה מְחִילָתֶךָ.
 רַצָּה עִמָּךְ בְּשִׁבְטֶךָ צֵאן ו

Dir eigenthümliche Heerde. Lehre uns stets Deine Wege kennen, daß die Richtschnur Deiner Befehle in unserem Herzen haften. Laß Dein Erbarmen rege werden, und nimm auf unsere Bitten; wohl wissen wir, daß wir gesündigt haben, und daß Niemand vor Dir bestehen könne. Befiehl Dein Heil über Deine geliebten Getreuen, (Nation) die sehnend nach Deiner Gnade schmachtet, schaue, wie gequält sie ist. Deine Gerechtigkeit ist wie mächtiges Gebirge; Dein Recht, wie Meerestiefe. Zeige Wohlgefallen an unseren Gebeten und an den Tönen des Schofar. Reinige uns von unsern Sünden und sprich uns frei von unserem Vergehen. Vernichte die Ränke die aus des Hinderers Hirn entspringen erbarme Dich unser, denn bei Dir sucht unsere Seele Schutz. Nähere uns Deinem Heile an diesem Neujahrstage; sammle unsere Zerstreuten in unserer Ruhestadt, (Jerusalem) daß unsere Feinde es einsehen, daß meine Hülfe kommt von Dir, mein Ruhm, und Hoffnung, Gott! meine Zuversicht!

Der Herr regiert ewiglich; Dein Gott, Zion! für alle Zeiten. Hallelujah.

נְחֵלָתְךָ: יִדְעֵנוּ דְרָכֶיךָ
 וְאוֹרְחוֹתֶיךָ לְתַמּוּד. יִשְׂרָאֵל
 פְּקוּדֶיךָ בְּלִבֵּנוּ לְצַמּוּד.
 יִבְכְּרוּ רַחֲמֶיךָ סְלִיחַתֵּנוּ
 לְחַמּוּד. יִדְעֵנוּ כִּי חָטְאוּנוּ
 וְאִין מִי יַעֲמוּד: צִוֵּה יִשׁוּעַתְךָ
 לְרַעֲיֹתֶךָ הָאֱהוּבָה. צְמֵאָה
 לְחֶסֶדְךָ כְּמֵאָה וְתֵאָבָה.
 צִפְהוּ וְהִבֵּט כִּי מֵאֵד נִכְאָבָה.
 צֶדֶקְתְּךָ כְּהַרְרֵי אֵל
 מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רָבָה: חֲפוּץ
 בְּהַגְיוֹנֵנוּ וּבְקוֹל תְּרוּעַתֵנוּ.
 חָטְאוּנוּ הַלְבֵּן וְדַפְקֵנוּ שְׁנֵינֵנוּ.
 חֲבֵל וְהִצַּמַּת קֶדְקוֹד
 מִכְּטִינֵנוּ. חָנֵּנוּ אֱלֹהִים חָנֵּנוּ
 כִּי בָךְ חֶסֶד נִפְשָׁנוּ:
 קָרְבָנוּ לְיִשְׁעֶךָ בְּזֶה רֵאשׁוּ
 שְׁנֵתֵנוּ. קִבֵּץ נַפְּוֹצוֹתֵינוּ
 לְמַרְבֵּץ קַרְיֹתֵינוּ. ^{Worb.} קָמִים
 יַחֲוּ כִּי מֵאֵתְךָ תְּהַלֵּתֵנוּ.
 קוּדָה קוּיֵתֵנוּ יְיָ תוֹחֵלֵתֵנוּ:

יְמַלֹּךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ
 צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

אתה: Du Allerheiligster, thronst unter Lobgesängen Israels.

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:

In einigen Gemeinden wird dieses nicht gesagt.

Man öffnet die heil. Lade. — מתחין הארון

Du bist unser Gott, im Himmel und auf Erden, allmächtig und erhaben.

Von Myriaden erhoben, Er sprach's und es ward; gebot, und es wurde geschaffen.

Sein Ruhm für ewig; das Leben aller Welten; durchforschenden Blickes. Er thront verborgen, Seine Krone ist Heil, Sein Gewand Gerechtigkeit. Mit Eifer umhüllet, mit Rache umgürtet, Gerechtfame zum Schilde. Sein Rath ist Treue, Sein Schaffen Wahrheit, allgerecht und geradsinnig.

Er ist nahe denen, die Ihn in Wahrheit anrufen, hoch erhaben, bewohnt die Himmel, macht die Erde schweben auf nichts gestützt.

סוגרין הארון

Man schließt die heil. Lade.

Am Sonntag wird anstatt des שמו ממארים u. s. w. das hier unter der Linie stehende ותיע ותיע u. s. w. gesagt.

Seinen Namen verherrlicht Seine Ihm eigenthümliche Gemeinde; Sein Ruhm erhöht

אתה הוא אלהינו. בשמים ובארץ: גבור ונערץ. דגול מרבבה: הוא שח ויהי. וצוה ונבראו: חי עולמים: יושב סתר: יהוה יושב סתר: לבוש צדקה: בשרו ישועה. נאפד נקמה: מעטהו קנאה. עצתו אמונה: סתרו יושר. צדיק וישר: פעלתו אמת. קרוב לקוראיו באמת. רם ומתנשא: שוכן שחקים. תולה ארץ על בלי מה:

חי וקים נזרא מרום וקדוש:

ס"כמם שמעון.

שמו מפארים עדת חברו. ונערץ בארצו.

Am Sonntag.

תעיר ותיע. להכרית כל מרע. ותוקדש ביודעי להרע קדוש:

אנרת ממלכה. על מה השלכה. ועוד לא מלכה: לבל המליכה ואחריו הלכה. שלא בהלכה: עליה המלכה. גברת ממלכה. עד הופיע מלכה: זבולי חרקה. מתמימי פרקה. ונתן לה ארקה: רחבה וארקה. וקשח

von den heiligen Erstim. Und in Seinem Palaste spricht Alles: Majestät! Heilig!

Die Seine Befehle beachten, kehren einst nach ihrer Beste (Jerusalem) zurück, wie Seine Verehrer, die Tugend und Frömmigkeit pflegen; Der Herr erhört sie, schreibt sie ein in's Buch der Erinnerung, der Heilige!

Bessert euren Wandel, daß der Bund nicht aufgehoben werde! daß eure Klagen erhöhe, der Schöpfer des Himmels; dieß gefällt dem Ewigen besser als Opfer des Farren dem Heiligen!

Laß sie zur Herrschaft gelangen, die Stämme, die Dich anbeten; Behau die Zweige Deiner Widersacher und verwirf sie; Denn Reich und Herrschaft ist des Ewigen, des Heiligen!

Unsere Gefangene aus allen Fernen werden den heiligen Berg wieder besteigen; dann werden wir Ihn unaufhörlich preisen im Chore Seines Heiligthums, daß Er gedenket Seiner heiligen Verheißung, der Heilige!

Eine feste Burg ist der ruhmvolle Namen des Allerhöchsten; einst verleiht Er Seinem

שחרית ליום ב' דר"ה

קָדֵשׁ הַלְלוּ. וּבְהִיכְלוּ כְבוֹד
אוֹמֵר כָּלוּ. קָדוֹשׁ:

שׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו עוֹד ^{Borb. u. Gem.}
יִשׁוּבוּן לְבַצְרוֹן. גְּדָבְרִים
יִרְאוּ בְהַכָּשֵׁר וַיִּתְרוֹן.
וַיִּקְשֹׁב יי וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתֹּב
בְּסֵפֶר זְכוֹרוֹן. קָדוֹשׁ:

שִׁפְרוּ מַעֲשֵׂיכֶם ^{Borb. u. Gem.}
וּבְרִית לֹא תוֹפֵר. נִאֲקַתְכֶם
וַאֲזִין שְׁחָקִים שִׁפֵּר. וְתִיטֵב
לֵי מִשׁוֹר פֶּר. קָדוֹשׁ:

שְׁבִטֵי מְקוֹרְאֶךָ עֲלֶיךָ ^{Borb. u. Gem.}
וְהַמִּשַׁל. נְטִישׁוֹת צָרִים
בְּהַתִּיזָךָ לְנִשְׁל. כִּי לֵי
הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל. קָדוֹשׁ:

שְׁבוֹרֵינוּ מִמְּרַחֵק ^{Borb. u. Gem.}
עֲלוֹת לְהַר קָדְשׁוֹ. וּנְפְאָרְנוּ
תָּמִיד בְּדָבִיר מִקְדְּשׁוֹ כִּי
זָכַר אֶת דְּבַר קָדְשׁוֹ. קָדוֹשׁ:

שְׁבַח מַגְדוֹל עוֹן שֵׁם ^{Borb. u. Gem.}
הַגְּדוֹל. נִצַּח בְּתַתּוֹ לְמַלְכוֹ

Am Sonntag.

דְּרָכָה. וְעוֹל הָאֲרִיכָה: בִּיעֲתָה בְּרַכָּה. וְהִנֵּה דְרוֹכָה. וְעַד עֲתָה מוֹלְכָה: יְסוֹדֵת
עֲרָמָה. עָרָה וְהַחֲרִימָה. עַד יְסוֹד עֲרָמָה. רֹאשׁ הַרְיָמָה. וְסוֹד הַעֲרִימָה. וְהִנֵּה
רָמָה: בְּעָרָה מְעֲרָמָה. וְעַד שְׁחַק רוֹמָה. וְתִאֲפוֹד מְלוֹכָה: יְרִיעוֹתֵי גְדוּדָה.

Reiche dauernden Sieg und Größe, wird gehört werden das Schallen der großen Posaune. Der Heilige;

Alle Weltbewohner und Erdenbürger rühmen dann stets; was Großes dann der Herr auf Erden gewirkt, und daß der Ewige dann König ist worden der ganzen Erde, der Heilige!

עזו ומגדול. ביום ההוא יתקע בשופר גדול. קדוש: כר יושבי תבל ^{Borb. n. Sem.} ושוכני ארץ. יאמרו תמיד הגדיל " לעשות בארץ. והיה " למלך ער כל הארץ. קדוש:

עוסד ע"ס א"ב וס"כמס שמעון בר יצחק חזק ואמץ.

Wie gern wollte ich Kraft und Anmuth verleihen dem Vortrag, den ich mit Mund und Herz ordne, wenn ich zu Gott dem Allerhöchsten flehe."

an dem Tage, den Er erwählt, nach Billigkeit die Welt zu richten, zur Verherrlichung Seiner Heiligkeit. "Der Herr regiert; froh ist der Erdball!"

Seiner Erhabenheit ist voll das Weltall; wer vermag es Seine Allmacht auszusprechen?

"Gott ist auf dem Erdreich König; stimmt an das Unterweisungslied."

אָרָר וְהוֹד אֶתֶּן בְּצַבִּיּוֹן. שׁוֹעַ אֶעְרׇף בְּנִיב וְהַגִּיזוֹן.

אֶקְרָא לֵאלֹהִים עֲלִיּוֹן: ^{Sem.}

בַּיּוֹם הַנִּבְחָר מְשַׁמֵּי עֶרְבָן. מִיִּשְׂרָאֵל לְשִׁפּוֹט קִדְשָׁתוֹ לְהַעֲרִיץ.

" מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ: ^{Sem.}

גִּדְלָתוֹ גִּדְלָה עוֹלָם וּמֵהַכִּיל. עֲזוּזוֹ לְסַפֵּר כַּח מִי יִכִּיל: ^{Borb.}

מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים זָמְרוּ מִשְׁכִּיל: ^{Sem.}

שָׁמוּ מִפְּאָרִים עֲדַת חֲבָלוֹ. וְנִעְרָן בְּאָרְאֵלֵי קֹדֶשׁ הַלְלוּ. וּבְהִיָּכְלוֹ כְבוֹד אֹמֵר כָּלוֹ. קֹדֶשׁ: ^{Sem. n. Borb.}

Am Sonntag.

אֶהְיֶה שְׂדֵדָה. וְחַרְשָׁה וְשִׁדְדָה: קְצִינֹת רַפְדָּה. וּמְלָכוֹת אֶפְדָּה. וְזֹאת הַקְּסִידָה: וְזָמָה וּמְרִדָה. עֲבוֹד לִצְרַת חֲרָדָה. וְחֲלָלָה מְלוֹכָה: לְחֻצָּה בְּנֵי מֶלֶךְ. וּפְצָה לְעֵין מֶלֶךְ. מִי לִי בְּדוֹק מֶלֶךְ: יִתְרָה בְּכֶם מֶלֶךְ. זוֹלָתִי אֵין מֶלֶךְ. אֲנִי וְאַפְסֵי מֶלֶךְ: רַם עַל כָּל מֶלֶךְ. מִנְעִילָנָה מִמֶּלֶךְ. וְלֵךְ תָּשִׁיב מְלוֹכָה: ^{Borb.} תְּעִיר וְתָרִיעַ. לְהַכְרִיחַ כָּל מְרִיעַ. וְתִקְדֵּשׁ בְּיֹדַעִי לְהַרְיֵעַ. קֹדֶשׁ: ^{Sem. n. Borb.}

Sollten alle Geschöpfe zur Erkenntnis kommen, sie würden inne werden, wie groß sie sind, Seiner Allmacht Thaten.

„Er hat Seinen Wundern ein Denkmal gesetzt.“

Er hat die Grundlage des Weltalls befestigt, durch das Gesetz, sich mit Seiner Nation zu erfreuen.

„Er denket in Ewigkeit Seines Bundes.“

Er hat mein Andenken in das Gesetzbuch eingezeichnet, sich alljährlich meiner zu erinnern.

„Zum Andenken im Tempel des Herrn.“

שׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו עוֹד יִשׁוּבוּן לְבַצְרוֹן. גְּדָפְרִים יִרְאִיו בְּהַבְשֵׁר
Sem. u. Verb. וְיִתְרוֹן. וְיִקָּשֵׁב " וְיִשְׁמַע וְיִבְתַּח בְּסֵפֶר זִכְרוֹן. קְדוֹשׁ:

Jenes heilige Opfer (Isaal) war wohlgefällig in Seinen Augen; aber er verordnete statt dessen einen Widder darzubringen:

„Der ward mit Seinen Hörnern in den Hecken verwickelt“

Er lehrte weislich dessen Nachkommen (an diesen Vorgang zu erinnern) an diesem Neumond zu blasen, und wenn dieser an einen Sabbath trifft.

„Des Blasens zu erwähnen zur heiligen Verkündigung.“

שחרית ליום ב' דר"ה

דִּיעַ יִשְׁימוּ כָּל בְּרִיּוֹתָיו: Verb.

וַיִּדְעוּ כִּי גָדְלוֹ גְבוּרֹתָיו.

זָכַר עֲשָׂה לְגַפְלֵאוֹתָיו: Sem.

הַצֵּיב וַיִּרְה אָכֵן פָּנָתוֹ. Verb.

נַחֲלֵיאל יַעֲבוֹר לְשַׁעֲשַׁע בְּאַמָּתָיו:

זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: Sem.

וְרָשָׁם בְּחֹק דַּת הַגִּיּוֹנִי. Verb.

כָּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה לְזָכוֹר זִכְרוֹנִי:

לְזָכוֹרוֹן בְּהִיכָל יְיָ: Sem.

שׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו עוֹד יִשׁוּבוּן לְבַצְרוֹן. גְּדָפְרִים יִרְאִיו בְּהַבְשֵׁר
Sem. u. Verb. וְיִתְרוֹן. וְיִקָּשֵׁב " וְיִשְׁמַע וְיִבְתַּח בְּסֵפֶר זִכְרוֹן. קְדוֹשׁ:

זָבַח קָדֵשׁ כְּהוֹבֵשֵׁר אֲזוֹ Verb.

בְּעֵינָיו. רִגְלָה תְּמוֹרְתוֹ אֵיל אֶלְהֵקָרִיב
לְפָנָיו.

אַחַר נִאֲחָזוּ בְּסַבָּךְ Sem.

בְּקָרְנָיו:

חֲפֵם חֲגִישׁוֹ לְתַקְוֵעַ בְּזָה Verb.

חֲדָשׁ. יוֹם זֶה אִם יִפְרָה בְּשַׁבַּת
קְדָשׁ:

זָכַר וְזָכַר תְּרוּעָה מִקְרָא Sem.

קְדָשׁ:

Am Sonntag.

מִלֶּךְ מְמַלֵּט מִרְעָה. לְיִוְדְעֵי תְרוּעָה. הָאֵל קְדוֹשׁ: Verb. u. Sem.

מִלֶּךְ זָכוֹר אֲחִיו קָרֵן. לְתוֹקְעֵי לֶךְ הַיּוֹם בְּקָרְן. נוֹרָא וְקְדוֹשׁ: Verb. u. Sem.

אַאֲפִיד נֶזֶר אֲיוֹם. בְּשֵׁלֹשׁ קְדָשָׁה בְּיוֹם: גְּבוּרֵי כַח גְּדָלָה. דְּהִרְוֹהוּ בְּכִיוֹן
דְּגִילָה: הוֹנֵי הִנֵּה הַמְלָה. וְתַקְוֹהוּ בְּהִלָּל וּמְלָה: זָכוֹר לְעַד זְכוּת. חֲדָשׁוֹהוּ
זָכַר חִיּוֹת: טִיב עוֹמֵם טוֹבַח. יְחַדְוֹהוּ בְּחִדּוֹשׁ יָרַח: כּוֹבֵשׁ כָּל בְּעַסְיִם לְכָל

Trifft er an einem Tage der Woche, sind sie gehalten zu blasen aller Orten:

„Er soll ein Tag des Truoh Blasens sein“

מִבְּעוֹ אִם בְּחֹל יִבּוֹאֲכֶם. ^{Borb.}
צוּוּ לְתַקּוֹעַ בְּכָל גְּבוּלְכֶם.
יּוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם: ^{Gem.}

שִׁפְרוּ מַעֲשֵׂיכֶם וּבְרִית לֹא תוֹפֵר. נִאֲקַתְכֶם יֵאָזִין ^{Gem. u. Borb.}
שְׁחָקִים שִׁפֵּר. וְתִיטֵב לִי מִשׁוֹר פֶּר. קְדוּשׁ:

Den Fels meines Heils verherrlicht aller Völker Mund, o zeige offen Deine Allmacht über alle Feinde zu siegen:

„Dein Reich ist aller Ewigkeiten Reich.“

Zeigst einst Du Deine Majestät allen sichtbar in Deiner Residenz, dann werden Gemeinden zu tausenden das Zeugniß geben:

„Der Herr wird regieren immer und ewig.“

Dir gebühret der Ruhm der Majestät und der Allmacht aus dem Munde aller Land- und Inselbewohner.

„Wer sollte Dich nicht fürchten, König aller Völker?“

יְרוֹם צוּר יִשְׁעֵי בְּפִי כָּל ^{Borb.}
אֲמִים. חֲשׂוּף זְרוּעָה לְהוֹשִׁיעַ
מִמֶּתְקוֹמָמִים: ^{Gem.}
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל
עוֹלָמִים: ^{Gem.}

בְּהִגָּלְתָּךְ לְעֵינַי כָּל שִׁבְנֶךָ ^{Borb.}
לְהוֹעֵד. קְהֵלוֹת וּרְבִבוֹת בְּפִימוֹ
לְהַעֲד: ^{Gem.}

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: ^{Gem.}
לְךָ יְיָ תְהִי כְבוֹד וָעוֹז ^{Borb.}
הַגּוֹיִם. חֲלָד וְכָל שׂוֹכְנֶיהָ וְכָל
הָאֲיִים: ^{Gem.}

מִי לֹא יִרְאֶךָ מֶלֶךְ ^{Gem.}
הַגּוֹיִם: ^{Gem.}

שִׁבְטֵי מְקוֹרָאֶךָ עָלֶה וְהִמְשַׁל. נְטִישׁוֹת צָרִים ^{Gem. u. Borb.}
בְּהַחֲיִינֶךָ לְנַשֵּׁל. כִּי לִי הַפְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל. קְדוּשׁ:

Zerbrich der Feinde Joch, vernichte es; jammle Deine Zerstreuten wieder erlöse sie ohne Opfer:

„Gedenke der Gemeinde vormals Dir erworben.“

מוֹשׁוֹת צָרִים שִׁבֵּר וְהַכְחִידֵם. ^{Borb.}
וְרוּיִךְ בְּפִיךָ וְחַנּוּם תַּפְדֵּם.
זְכוֹר עֲדַתְךָ קָנִיתָ קָדָם: ^{Gem.}

Am Sonntag.

אֵף לְהַשִּׁים: מִשְׁרָתִי בְּחֵיל מוֹרָא. נִבְחַם הִלְלוּ נוֹרָא: שְׂרָפֵי סָבִיב סַעְרָה.
עָנוּ לְמַעֲבִיר עֲבָרָה: פְּלִיאִים פְּצַחוּ פֶּה. צִלְצְלוּ הַכֹּל צוֹפָה: קְהֵלוֹת עַם

Laß die Großmüthigen der Nationen eines zweifachen Trostes genießen ihre Feinde strecke zu Boden:

„Gedenke, Herr, den Söhnen Edom's, den Tag Jerusalems.“

Ebne unsere Bahn zum geraden Wandel, daß Deine Erfohrenen keinen Anstoß nehmen; wie Du's verheißest:

„Ich gedenke seiner für immer.“

Deine Pflichtgetreuen blasen geräuschvoll das Schofar; Deinen Befehl zu vollziehen, nach der Vorschrift des Gesetzes:

„Blaseth am Neumond das Schofar.“

Bergib ihr Verbrechen, sühne ihre Sünde; und laß Dir ihr Gebet so angenehm sein wie Opfer von Lämmern und Farren:

„Mit Trompeten- und Schofar-Schall.“

Ihre Nachkommen werden sich mehren, wie Sand unzählbar; die im Staube schlummern werden erwachen und aufstehen:

„Ihr werdet es sehen, wie eine aufgesteckte Fahne, wie das Schofar gehört wird.“

שחרית ליום ב' דר"ה

גְּדִיבֵי עַמִּים יִנְחֲמוּ בְּכַפְלִים. ^{Borb.}
קַמִּיהֶם עַל פְּנֵימוֹ גְּלֵה שׁוּלִים.

זְכוֹר יי קִבְנֵי אֲדוֹם ^{Sem.}
אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם:

סְלוּל מִסְלַתְנוּ יִשָּׁר לַצְעוֹד. ^{Borb.}
וּבֵן יִקְרֶה קְרָסוֹל וְלֹא יִמְעוֹד.
כְּנִמְתָּ זְכוֹר אֲזַכְרֶנּוּ ^{Sem.}

עוֹד:

שְׁבוּחֵנוּ מִפְּרָחַק עֲלוֹת לְהַר קָדְשׁוֹ. וּנְפִאָרְנוּ ^{Sem.}
תָּמִיד בְּדַבְרֵי מִקְדָּשׁוֹ. כִּי זָכַר אֵת דְּבַר קָדְשׁוֹ. קְדוֹשׁ: ^{Borb.}

עֲמוּסִיָּה תוֹקְעִים וּמְרִיעִים ^{Borb.}
בְּשׁוֹפָר. אֲמַרְתָּהּ לְקִים כְּחוֹק ^{Sem.}
הַמִּסְפָּר:

תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ | שׁוֹפָר: ^{Sem.}
פִּשְׁעֵם הָעֵבֶר וְעוֹנֵם כִּפָּר. ^{Borb.}
מֵעַנֵם יַעֲרֹב כְּהַקְרַבְתָּ כְּבָשִׁים ^{Sem.}
וּפָר:

בַּחֲצוֹצְרוֹת וְקוֹל ^{Sem.}
שׁוֹפָר: ^{Sem.}

צְמַחֵיהֶם יִרְבוּ כְּחוֹל אֵין ^{Borb.}
מִסְפָּר. צְבוּרֵיהֶם יַעֲזְרוּ וַיַּעֲדוּ ^{Sem.}
מֵעֶפֶר.

כְּנִשׂוֹא נִם הָרִים ^{Sem.}
תִּרְאוּ וּכְתִקוּעַ שׁוֹפָר: ^{Sem.}

Am Sonntag.

קְדוֹשִׁים. רוֹמְמוֹהוּ רַבְבוֹת רוֹעֲשִׁים: שִׁמְעֵ קוֹל שׁוֹפָר. הִאֲזִין וְאַשְׁמָה תוֹפָר: ^{Borb.}
הִשְׁלֵשׁ | שׁוֹפְרוֹת בְּהַר הַקָּדֵשׁ. וְאַשְׁלֵשׁ קְדָשָׁה בְּקָדֵשׁ:

מִלֶּךְ זוֹכֵר אֲחִזּוֹ קָרְנוֹ. לְתוֹקְעֵי לֶךְ הַיּוֹם בְּקָרְנוֹ. נִזְרָא וְקָדוֹשׁ: ^{Sem.}
u. Borb.

שבח מגדול עוז שם הגדול. נצח בתאו למלכו
עוז ומגדול. ביום ההוא יתקע בשופר גדול. קדוש:

Die Stadt unserer Sonne, Tempel, Gericht und Altar, besitzen einst wir wieder, nebst des Tempels Gerätschaften allesamt.

„Der Herr wird regieren immer und ewig.“

Die Himmel und die Erde werden Seinen Namen singen; die Bäume des Waldes werden ihm entgegen jauchzen:

„Denn der Herr hat sein Volk bedacht.“

Die mächtigen Gestirn und die Morgensterne alle verkünden Seinen Ruhm in immer neuen Weisen:

„Lobet Ihn mit Schofar-Schall.“

כל יושבי תבל ושוכני ארץ. יאמרו תמיד הגדיל
” לעשות בארץ. והיה ” למלך על כל הארץ. קדוש:

Er richtet den Erdkreis nach Gerechtigkeit, Nationen nach Billigkeit, der Allmächtige, Heilige!

Er ist eines Sinnes — wer belehrt ihn eines andern? Er will — und es geschieht. Allfurchtbarer, Heiliger!

Ein Tag (יה) ist erlohen, bestimmt, des Menschen Thun zu untersuchen. So hoch Seine Erhabenheit reichet, Er kñst sich herab, der Erhabene,

קרית משוש היכל ואולם.
מזבח ישיב וכלי נשרת כלם.

” ימלוך לעולם:

שמים וארץ ירננו לשמו.
ערות ימחאו כף להנעימו:

כי פקד ” את עמו:

תוקף אראלים וכוכבי
צפר. תהלות יתנו שבח להשפר.

הלוהו בתקע שופר:

ישפוט תבר בצדק
ולאמים במשרים. האל קדוש:

והוא באחד ומי ישיבנו.
וגפשו אותה געש. נזרא וקדוש:

אתן לפועלי צדק. ביום
הנבחר מעש להבדק.

נאותו מאוד גדלה. דרך

Am Sonntag.

שבח מגדול עוז שם הגדול. נצח בתאו למלכו עוז ומגדול.
ביום ההוא יתקע בשופר גדול. קדוש:

עמוסיה תוקעים ומריעים בשופר. אמרתה לקים בחוק המספר:

תקעו בחדש ו שופר:

Herr aller Welten, dem Niemand ungestraft widerstrebt. Er bedenket des Frommen Wandel, begünstigt der Waisen Recht. Der Allreine, hoch Erhabene, Er hat Alles trefflich eingerichtet zu seiner Zeit. Die sich selbst demüthigen, Er verachtet sie nicht, der Allvermögende! Sein Ruhm ist, Beherrscher der Sphären umgeben von Licht und Feuerflammen. Er führt das schneidige Schwert des Rechts für Wittwen und Waisen, vergilt dem Menschen sein Thun; lähmt die Sprache, macht stumm, hat alles erschaffen mit Barmherzigkeit; erniedrigt die Großen, richtet seine Geschöpfe mit Schonung; Gott ist ein Gott der Treue. Fehlbar sind die Erdenrichter; sind befangen aus Furcht und Staunen, wenn Gott Seinem Volke Recht verschafft, bevor Sein Unwille

עָנֹתוֹ לְפִי הַגְּדִלָּהּ: הוֹאֵה
אֲדוֹן הָעוֹלָם. וּמִי הַקְּשֵׁה
אֱלֹוֵי וַיִּשְׁלֵם: זוֹכֵר הוֹלֵךְ
בְּתוֹם. חוֹנֵן וְעוֹשֶׂה דֵיּוֹן
יְתוֹם: טָהוֹר מָרוֹם וְנִשְׂא.
יָפָה בְּעֵתוֹ הַכֹּל עֲשָׂה:
כְּבִיר לֹא יִמָּאֵם. לְנִכְזָר
בְּעֵינָיו נִמְאָם: מְפֹאֵר |
רוֹכֵב עַרְבוֹת. נוֹגֵה נִגְדוֹ
וְאֵשׁ קְהָבוֹת: סוֹעֵף
בְּחַרְבוֹת שְׁנוֹנוֹת. עֹבֵר
יְתוֹמִים וְאַלְמָנוֹת: פּוֹעֵל
אָדָם יִשְׁלֵם. צָר פָּה וּמִשִּׁים
אֵלֵם: קוֹנֵה הַכֹּד בְּרַהֲמִים
רָם וּמִשְׁפִּיל רָמִים: שׁוֹפֵט
יְצוּרָיו בְּחִנֵּינָה. תָּמִים
פּוֹעֵל אֵל אֱמוּנָה: שׁוֹפֵט
אֶרֶץ בְּתוֹהוֹ. מִפְּחָדוֹ יִבְהַלּוּ
וַיִּתְמָהוּ: עוֹשֶׂה מִשְׁפֵּט עִמּוֹ.
וַיִּתְחַלֵּה מִקְדָּמָם מִפְּנֵי זַעֲמוֹ:

Am Sonntag.

Borb. פִּשְׁעֵם הָעֵבֶר וְעוֹתָם בְּפָר. מַעֲנֵם יַעֲרֵב בְּהַקְרֵבַת בְּבָשִׁים וּפָר.
Gem. בְּחִצְצוֹרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר:

Borb. צְמַחֵיהֶם יִרְפוּ בְּחוֹל אֵין מִסְפָּר. צְבוּרֵיהֶם יַעֲזְרוּ וַיַּעֲלֵו מִעֶפֶר.
Gem. בְּנִשְׂוֹא גַם הָרִים תִּרְאוּ וּכְחֻקֵּי שׁוֹפָר:

erwacht. Auch die Frommen, bei strengem Wandel, fürchten das Recht nach ihrem Thun. Er, der in den höchsten Höhen thronet, bemerkt alle Heimlichkeiten, schauet in die Zukunft, übersteht jeden Erfolg, bestimmt der Zeiten Ereigniß vorher; Gedenket des Bundes der Vorfahren, erfüllt die Verheißung den Nachkommen.

קְדוּבִים בְּדַקְדוּקָם יְחִילוּ.
כִּי אֲשֶׁר מִשְׁפָּטוֹ פָּעֵלוּ:
יֹאבֵהוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת. יוֹשֵׁב
בְּנִבְהֵי מְרוֹמוֹת: צוֹפֵה כָּל
:וְלָדוֹת. חוֹפֵשׁ כָּל
הַעֲתִידוֹת: קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת
מֵרֵאשׁ. חֲקֵרֵי לֵב לְתוֹר
לְדָרוֹשׁ: ^{Borb.} זוֹכֵר בְּרִית רֵאשׁוֹנִים. קַיִם שְׁבוּעָה
לְאַחֲרוֹנִים:

ישפוט תכל בצדק ולאומים במישרים. האל קדוש:

Herr! wenn wir kein Verdienst haben, so stehe uns Dein mächtiger Name bei. Gehe nicht in's Gericht mit uns, Heiliger!

אָדוֹן אִם מַעֲשִׂים אֵין בְּנוֹ.
שְׁמֵךְ הַגָּדוֹל יַעֲמוֹד לָנוּ. וְאַל
תָּבֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ. קְדוֹשׁ:

Trauet Er doch selber Seinen Heiligen nicht, findet selbst Makel an Seinen mächtigen Tarschischim, wie sollten irdische Wesen rein erscheinen vor Ihm, dem Heiligen?

הֵן לֹא יֵאֱמִין בְּקְדוּשָׁיו.
וְתִהְיֶה יְשִׁים בְּאֵילֵי תְרִשִׁישָׁיו.
יֵאָדָּר יִצְדָּקוּ קְרוּצֵי גוֹשָׁיו. קְדוֹשׁ:

Ich habe oft das Treiben unter der Sonne beachtet, und gefunden, dem Menschen ist nichts heilsamer, als in der Gottesfurcht sich ohne Unterlaß zu erbauen. Gottes Vorsehung war meine Richtschnur.

שְׁבַתִּי וְרֵאָה תַּחַת
הַשָּׁמֶשׁ. אֵין טוֹב לְאָנוּשׁ
מִהַתְחַמֵּשׁ. בִּירְאֵת מְעוֹז
לְחֹזֵק וְלֹא לְהִמָּשׁ. שׁוֹרֵת
הַדִּין רֵאָתָה עֵינֵי. נְבִין
תַּחֲלָה מֵאָדָם הַקְּדָמוֹנִי.

Betrachten wir zuerst den ersten Menschen. (Adam.) Er

Am Sonntag.

שָׁבַח מְגֹדוֹל עוֹז שֵׁם הַגָּדוֹל. נִצָּח בְּתוֹר לְמַלְכוּ עוֹז וּמְגֹדוֹל.
נִיזִם הָרֵוָה יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל. קְדוֹשׁ:

Dannoch ober der Linie

warde im Ebenbilde Gottes geschaffen, in einem Paradiese; sobald er aber den Befehlen des Herrn entgegen handelte, dauerte seine Herrlichkeit keine Nacht; er wurde hinausgejagt, seine Rückkehr abgewehrt, durch eine flammende Klinge, die sich umwälzte.

Er, (Abraham) der zu seinem eigenen Frommen den Weg der Tugend wandelte; jener Morgenstern, der mit seinem Lichte die Finsterniß seiner Zeitgenossen erleuchtete, dem überall der Ruf der Tugend folgte; sein Vertrauen hielt nicht die Probe, er bestand auf einen Beweis der Verheißung des Erblandes, weshalb seine Nachkommen zu einer vierhundertjährigen Wanderschaft verurtheilt wurden. Merkt dieß, ihr Herren, beherrscht eure Begierden, trachtet nach Tugend und Bescheidenheit; vielleicht könnt ihr dann hoffen.

Selbst jener Fromme (Isaak) der auf einem der Berge zum Opfer geführt wurde, am achten Tage schon in den Bund eingeführt ward, dessen Segen bei der Ausfaat sich hundertfach vermehrte, im sechzigsten Jahre den tyrannischen, (Esau) und den edlen (Jakob) zeugte; er wurde im Alter erblindet, deshalb, weil er Nachsicht hatte mit dem Bösen. Nehmet dieß zu Herzen, ihr Stolzen, laßt ab vom Unrecht, ihr entgeht dem Mißgeschicke nicht, möglich ist, der Ewige Zebaoth begnadigt euch.

בְּצֶלֶם אֱלֹהִים נִבְרָא בְּעֶדְן
נְנִי: מֵעַת הַפֶּר פִּי
מִמְלַכְתָּ. בִּיקָר לֹא לָן
וּנְגִרֵשׁ בְּשִׁלְכָת. וְאֵת לְהַט
הַחֲרֵב הַמִּתְהַפְּכָת: מִדְּרָךְ
בְּדְרָךְ טוֹבִים לְהוֹעִילוֹ.
מִמְזִרַח הָעִיר עָלַט מֵאִפְלוֹ.
צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ: עַל
נְסוֹתוֹ מִבְּטָחוֹ בְּבַחֲיָנָה.
וּפִי לְהוֹדִיעַ אִם יִרְשָׁנָה.
נִגְרָרוּ גִזְעֵי גְרוֹת אַרְבַּע
מֵאוֹת שָׁנָה: עִירוֹ גְּרִיבִים
וְהִתְאוּשְׁשׁוּ לְתַאֲוָה. בְּקִשׁוֹ
צֶדֶק בְּקִשׁוֹ עֲנֹה אֱוִלֵי יֵשׁ
תִּקְוָה: וְתִיק הַנֶּעֱלָה בְּאַחַד
הַהָרִים. לְשִׁמוֹנָה קַיִם בְּרִית
בְּשָׂרִים. וְזָרַע וּמִצָּא מֵאָה
שְׁעָרִים: וּלְשִׁשִּׁים נְחִנֵּט
בְּמִצִּיק וּמִשְׁעֵשֶׁע. וּלְשִׁיבָה
בָּהָה מְאוּרוֹ לְהִשְׁעֵ. עֵבוֹר
שְׂאֵתוֹ פְּנֵי הָרִשָּׁע: נָא שִׁימוּ
עַל לֵב מוֹרְאוֹת. וְהִשִּׁיבוּ
יָד מֵעוֹלָה לְהַמְלֵט מִתְּלָאוֹת
אֱוִלֵי יַחֲנֵן יִ צְבָאוֹת: נְעִים

Und jener Liebling, (Jakob) in dessen Zelt die Tugend wohnte, dessen Bild am Himmelsthron eingegraben stand, das der Ewige selbst bewachte; dieser kam ohne Hinderniß von Padan zurück, säumte mit der Erfüllung des Gelübdes, das er dem Gotte that, der ihm erschienen war; da ward er bestraft durch Dinah, die Tochter Leah's. Ueberlegt dieß, Geschöpfe, strebet nach Seinem Erbarmen und fürchtet Seinen Unwillen zu erregen; zürnet Er, wo vermöget ihr euch zu verbergen?

Jenes erleuchtete Brüderpaar (Moses und Ahron) in der Sendung des Herrn flüchtig wie ein Reh, auf die ein geliebtes Volk am Fuße des Berges (Sinai) wartete, für das sie viele erhabene Lehren schrieben, das sie selbst lehrten die Wege der Tugend und des Rechts auf anmuthige Weise — sie auch traf der Unwille des Herrn beim Haderwasser. (Moses 4. K. 20) Möchten dieß alle Erdenbewohner erwägen; ergeht es so den vollkommenen Weisen, wie wird es den Schlaunen ergehen?

Ein Freund Gottes war der erste König, (Saul) er war unschuldig wie ein Kind, war in den Kriegen nicht lässig sich den Sieg zu erringen; der erhielt den Auftrag über das Leben der Verführer (der Amalekiten) zu gebieten; wich aber ab vom Befehl, ließ sich vom

אֲשֶׁר שׁוּבוּ אֹהֲלָיו. וְתוֹאֲרוֹ
חֲקוּדוֹ בְּכֶם | זְכוּלָיו. וְהִנֵּה
יִי נֹצֵב עֲלָיו: בְּשׁוּבוֹ מִפָּדָן
וְנִחְדָּן מִתְּלָאָה. וְנִדְרוֹ אַחַר
לְאֵל | לֹז נִרְאָה. נִכְשֵׁל
בְּדִינָה בַּת לְאֵה: בִּינוּ
יִצְוֵרָיו לְרַחֲמָיו לְשֵׁאת. גִּוְרוֹ
לְכֶם מִפְּנֵי סַעֲרַת חֲרוֹן אַף.
אוֹלֵי תִסְתְּרוּ בַּיּוֹם אַף:
רַעִים וְאֲחִים בְּגֵי הַיִּצְדָּה.
אֲשֶׁר אָצוּ בְּמִשְׁלַחְתֶּם כְּצִבִי
לְמַהֵר. וְהִגְבִּידוּ סִגְלָה
בַּת־חַתִּית הַהֵר: רַב־י תוֹרָה
כְּתָבוּ לְעַם. וְהוֹרוֹם יִרְכִי
יִזְשֶׁר וּמִשְׁפָּעֵי נוֹעַם. וּבְמִי
מְרִיבָה הוֹפְקָדוֹ בְּנוֹעַם: יִדְעוּ
זֹאת כֹּל יֹשְׁבֵי אֶדְמָה. אִם
כִּן בַּת־מִימֵי חֲבָמָה. מַה
יַעֲשׂוּ מִלְּאֵי מְרָמָה: יִדִּיד
יִי אֲשֶׁר מָלַךְ תִּתְחַלֵּה. בְּבֶן
שָׁנָה נָקִי מִכָּל עוֹלָה. וְלֹא
נִעְצַל מִמֶּלְחָמַת עֲבוּר
הַצִּלָּה: צִוָּה עַל מַחֲוֹת
הַמִּזְנֵב. שָׁנָה מִפְּקֹד וְהוֹבִישׁ

Bärtling (dem König Agog) durch Schmeicheleien, wie durch Zauberkünste gewinnen. Das bedachte der Schöpfer, der ihn zum König eingesetzt hat, ließ ihn den Feinden in die Hände fallen, die ihn bedrängten. Was soll nach diesem Maßstab denen geschehen, die das Recht verletzen?

Der fromme Sänger, (David) der seinem Schöpfer zu Ehren liebliche Lieder gesungen, der seinen glänzenden Thron durch Milde feststellte, der sein Volk nach Recht und Billigkeit regierte — er mußte die Flucht ergreifen von seiner eignen Leibesfrucht, (Absalom) dort gab er der Verleumdung (des Dieners des Mepiboscheth) gegen seinen Herrn Gehör, und er theilte dem Schmeichler die Hälfte von seines Herrn Gut. Diese Theilung war vom Himmel (mißfällig) vernommen, und deshalb wurde sein Reich zwischen seinem Knechte und Sohne getheilt.

Bedenke, Verläumber! wie es Dir ergehen wird, wenn Gottes Zorn Dich treffen sollte! Gemeinden zu Tausenden sind längst vor uns dahin geschwunden, sie konnten sich nicht rechtfertigen, nicht gelten für sündenfrei; so wie die Himmel selbst nicht rein vor ihm erscheinen, und die höheren Regionen, wie Dachte, die verlöschen, und der Mensch, von garstigen Sündenflecken entstellt, wie will der rein erscheinen?

כְּגֹנֵב. בְּחֶמְדוֹ מַעֲדָנוֹת
בְּכִשְׁפֵיֹ מִתְגַּנֵּב: צוֹר נִיחָם
בִּי הַמְּלִיכוֹ. וְהִפִּילוֹ בְּיַד
אוֹיְבָיו לְדַעְכוֹ. וּמָה יַעֲשֶׂה
נְפִירֵי דַיִן כְּעֶרְכוֹ: חֶסֶד
דַּמְנָעִים זְמִירוֹת לְקוֹנוֹ.
וְהוֹכֵן בְּחֶסֶד כֶּסֶף גִּאוֹנוֹ.
וַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט וְצֶדֶק
לְהַמּוֹנוֹ: חֲתָף לְבָרוּחַ לְפָנָיו
פָּרִי בִטְנוֹ. הִקְדִּימוּ רַבִּיל
מִשְׁקָר עַל אֲדוֹנוֹ. וְחָלַק
לוֹ שָׂדֵה בְּחֶלֶק לְשׁוֹנוֹ:
קוֹל הַחֲלוּק בְּהַסְכִּירַת
מִמְעוֹנוֹ. חָלַק מַלְכוּתוֹ בֵּין
עַבְדוֹ וּבֵין בְּנוֹ. וּמָה יַעֲשֶׂה
מְלָשְׁנֵי כְּפִקּוּד עָלָיו חֲרוֹנוֹ:
קַהְלוֹת וּרְבָבוֹת וְאַלְפִים.
אֲשֶׁר לְפָנָיו עָבְרוּ חֲדוּפִים.
וְלֹא יָבִדוּ לְהַצְטַדֵּק הַיּוֹת
חַפִּים: הֵן שָׁמַיִם בְּעֵנָיו לֹא
זָכוּ. וְכֹל לְגִיוָנֵי שַׁחַק
כִּפְשָׁתָהּ דוֹעְכוֹ. וְגַתְעַב
וְגַתְלַח מֶה יִזְכּוּ: כּוֹבֵץ

Glaubt aber Jemand mit Schlaueit sein Wesen im Verborgenen zu treiben, und denkt im Herzen: wer will zeugen wider mich? Des Hauses Gebälk, (ist Zeuge) das Gespärre, die Brüstung und das Gemäuer!

Du! deß reines Auge am Uebel kein Gefallen hat, sende unsere Sünden in die verborgenen Tiefen und thue uns zum Heil ein Wunderzeichen. Sind wir abgefallen von Dir, so gedenke jener Urahnen, Deiner Auserwählten, und entziehe Dich nicht dem Flehen derer, die Dich suchen; statt Farren und Opfer haben wir nur Gebete. O gedenke unserer Inbrunst und gewähre uns Gnade; bestimme uns zu einem glücklichen Leben an diesem Neujahr.

מְרָמָה וּמְסֻתָּתָר בְּעֵינֵינוּ.
אִם יֹאמֶר בְּלִבּוֹ מִי יַעֲיִדֵנִי
לְפָנָיו. קוֹרוֹתָיו וְרַהֲיֵטוֹ
וְעֲצִיו וְאַבְנָיו: טְהוֹר עֵינַיִם
בָּרַע מִרְאוֹתָ. הִצְלִיל
חַטָּאֵינוּ בְּעַמְקֵי מַחְבְּאוֹת.
וַעֲשֵׂה עִמָּנוּ לְטוֹבָה אוֹת:
נַחֲנוּ אִם פִּשְׁעֵנוּ מֵאַחֲרֶיךָ.
הַזְכֵּר לְאַבוֹת הָעוֹלָם
בְּחִירָךְ. וְאַל תִּתְּעַלֵּם וּ
מִתַּחַן מִשְׁתַּרְרֶיךָ:

תִּקַּף פְּרִים וּמִנְחָה ^{Borb.}
הַגּוֹנָה. וְזוֹר הַגּוֹזְנֵנוּ וְתַן
קָנוּ חֲנִינָה. קִיַּמְנוּ לְחַיִּים
טוֹבִים בְּזֶה רֵאשׁ הַשָּׁנָה:

הוּא לא אָמֵן בְּקְדוּשָׁיו. וְתִהְיֶה יְשִׁים בְּאַיִלִי ^{Borb. a. Gem.}
תְּרִשִׁישָׁיו. וְאַף יִצְדָּקוּ קְרוֹצֵי נַפְשָׁיו. קְדוּשׁ:

Man öffnet die heil. Lade. — פּוֹתַחַן הָאָרוֹן —

So wollen wir Dir huldi- gen, König!

Der König aller Welten!

erhabene Allmacht, über Alles erhaben, der da spricht und es geschieht, Feste und Schutz, Hochgestellter und Erlöser! Er setzet Könige ein auf den Thron.

Er wird regieren in Ewigkeit.

וּבְכֵן וַיְהִי בִישְׁרוֹן מְלֶךְ: ^{Borb.}

סָם כַּמְסַנֵּר שְׁמַעוֹן נִסְקוֹף כַּסְרוּזִים.

מְלֶךְ עֲלִיּוֹן.

אֲמִיץ הַמְּנַשָּׂא. לְבָר רֵאשׁ
מְתַנַּשָּׂא. אֹמֵר וְעוֹשֶׂה. מְעוֹז
וּמְחַסֶּה. נִשָּׂא וְנוֹשָׂא. מוֹשִׁיב
מְלָכִים לְפָסָא.

לְעַדִּי עַד וּמְלוֹךְ:

Der König aller Welten!

allmächtig durch Großthaten,
Er bestimmt die Zukunft,
offenbart Geheimnisse. Seine
Verheißungen sind rein; Er
kennt die Anzahl der wan-
delnden Sterne.

Er wird regieren in Ewigkeit.

Der König aller Welten!

hochgerühmt durch Aller
Mund, allvermögend, aller-
barmend, allernährend, un-
sichtbar jedem Auge überschaut
Er das All.

Er wird regieren in Ewigkeit.

Der König aller Welten!

Er denkt, was der Verges-
senheit übergeben, durch-
forscht das Innere, allum-
sichtig, bestimmt die Zukunft
Gott der Geister! deß Ver-
heißungen untrüglich.

Er wird regieren in Ewigkeit.

Der König aller Welten!

der Allreine in Seinen Him-
meln, ein Wunder selbst für
die Exlim, der Unvergleich-
liche, Wunderthäter, Er setzte
dem Meere Grenzen und
den stürmischen Fluthen.

Er wird regieren in Ewigkeit.

Der König aller Welten!

Er thürmt des Meeres Flu-
then, stürmt auf seine Wogen,
daß sie mit Ungeßüm
brausen, als sollten sie die
Welt überfluthen; Er stillt
ihr Toben — sie weichen zu-
rück — sind nicht mehr.

Er wird regieren in Ewigkeit.

מֶלֶךְ עֲלֵיוֹן.

גְּבוּר בְּגִבּוּרֹת. קוֹרָא הַדּוֹרוֹת.
גּוֹלָה נִסְתָּרוֹת. אֲמֵרוֹתָיו מְהוֹרוֹת.
יִדְע סְפוּרוֹת לְתוֹצְאוֹת מְזוֹרוֹת.
לְעַדֵּי עַד יִמְלֹךְ:

מֶלֶךְ עֲלֵיוֹן.

הַמְּסוֹאֵר בְּפִי כָל. וְהוּא כָל
יָכוֹל. הַמֵּרַחֵם אֶת כָּל. וְנוֹתֵן
מַחִיָּה לְכָל. וְנֹעֵלֵם וְמַעִין כָּל.
וְעֵינָיו מְשׁוֹמְטוֹת בְּכָל.

לְעַדֵּי עַד יִמְלֹךְ:

מֶלֶךְ עֲלֵיוֹן.

זוֹכֵר נִשְׁכָּחוֹת. חוֹקֵר מוֹחָזוֹת
עֵינָיו פְּקוּיָחוֹת. מְגִיד שִׁיחָוֹת.
אֱלֹהֵי הָרוּחֹת. אֲמֵרוֹתָיו גְּבוּחָוֹת.
לְעַדֵּי עַד יִמְלֹךְ:

מֶלֶךְ עֲלֵיוֹן.

מְהוֹר בְּזִבּוּלָיו. אֵאוֹת הוּא
בְּאֶרְאֵלָיו. אֵאִין עֲרוֹךְ אֵלָיו.
לְפָעוֹל בְּמַפְעָלָיו. חוֹל שָׁם
גְּבוּלָיו. בְּהַמּוֹת יָם לְגַלְיוֹ:

לְעַדֵּי עַד יִמְלֹךְ:

מֶלֶךְ עֲלֵיוֹן.

כּוֹנֵם מִי הָיָם. רוֹנֵעַ גְּלֵי יָם.
סוֹעֵר שְׂאוֹן דְּבָבִים. מְלֵא הָעוֹלָם
דָּיִם. מְשַׁבִּיחָם בְּעַיִם. וְשָׁבִים
אֲחֹר וְאָיִם.

לְעַדֵּי עַד יִמְלֹךְ:

Der König aller Welten!

Er herrschet durch Allmacht;
offenbart Er sich auch im
Sturme, Er ist mit Licht
umhüllet, Nacht wie Tag zu
erhellen; Nebel um Ihn her,
thront Er im Licht.

Er wird regieren in Ewigkeit.

Der König aller Welten!

Er ist in Wolken umhüllet,
von Flammen umgeben, fährt
auf Cherubim, Seine Diener
Blicke, Planeten und Sterne,
Seinen Ruhm zu vermehren.

Er wird regieren in Ewigkeit.

Der König aller Welten!

allmilde öffnet Er die Hand
und sättigt! Er bindet die
Wasser, macht sie auch strö-
men, das Trockene stellen-
weise zu feuchten. Ein Tag
verkündet's dem Andern,
verbreitet Seinen Ruhm.

Er wird regieren in Ewigkeit.

Der König aller Welten!

Er ist heilig und ehrfurcht-
bar in Seinen Wundern
und furchtbaren Thaten; der
Erde hat Er das Maß im Vor-
aus bestimmt, ihren Grund-
stein; eingesenkt, und was auf
ihr erschaffen ist zu Seinem
Ruhm entstanden.

Er wird regieren in Ewigkeit.

Der König aller Welten!

Er erhört die Bedrängten,
vernimmt ihr Flehen, ist
dauernd freundlich, zornig
für Augenblicke; Er, der
Ersten Erster, und der Letzten
Letzter.

Er wird regieren in Ewigkeit.

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן.

מוֹשֵׁל בְּגִבּוֹרָה. וְדָפוּ סִיפָה
וּמַעֲרָה. עוֹטָה אוֹרָה. לַיְלָה כִּיּוֹם
לְהַאֲרֶה. עֲרַפֵּל וְלוֹ סִתְרָה
וְעַמִּיּה שָׂרָא נְהוֹרָא.

לְעַדִּי עַד יִמְלֹךְ:

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן.

סִתְרוּ עָבִים. סְבִיבֵי לְהָבִים.
רְבוּבוּ כְרוּבִים. מְשַׁרְתֵּי
שְׂבִיבִים. מְזֹלוֹת וְכוּכְבִּים.
הַלּוּלוֹ מְרָבִים.

לְעַדִּי עַד יִמְלֹךְ:

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן.

פּוֹתַח יָד וּמְשַׁבֵּעַ. צוֹרֵר מַיִם
וּמַבִּיעַ. יְבַשֶּׁת לְהַטְבִּיעַ. לְשֵׁלִישׁ
וְלָרְבִיעַ. יוֹם לַיּוֹם יַבִּיעַ. שְׂבַחַו
לְהַבִּיעַ.

לְעַדִּי עַד יִמְלֹךְ:

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן.

קְדוֹשׁ וְנוֹרָא. בְּמוֹפֵת וּבְמִזְרָא.
מְמַדֵּי אֶרֶץ קְרָא. וְאַבְן פְּנֵתָה
יָרִיה. וְכָל הַגְּבָרָא. לְכַבּוֹדוֹ בְּרָא.
לְעַדִּי עַד יִמְלֹךְ:

לְעַדִּי עַד יִמְלֹךְ:

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן.

שׁוֹמֵעַ אֵל אֲבִיוֹנִים. וּמְאַזִּין
חַגּוּנִים. מְאַרִיךְ רְצוּנִים. וּמְקַצֵּר
חַרוּנִים. רֵאשׁוֹן לְרֵאשׁוּנִים.
וְאַחֲרוֹן לְאַחֲרוּנִים.

לְעַדִּי עַד יִמְלֹךְ:

סוגרין הארון — Man schließt die heil. Lade.

מֶלֶךְ אֲבִיוֹן. בְּלָה וְרָד שַׁחַת. בְּשֵׂאוֹל וּבַת־חַת. בְּלֹאֵי־אֵוָה
בְּלִי נַחַת. עַד מָתִי יִמְלֹךְ:

מֶלֶךְ אֲבִיוֹן. תְּנוּמָה תְּעוֹפְנִי. תִּדְמָה תְּעוֹפְנִי. תִּזְרוּ
יִשׁוּפְנִי. עַד מָתִי יִמְלֹךְ:

פּוֹתְחִין הָאָרוֹן מִיד - Man öffnet sofort wieder.

Der König aller Welten!

Er ist ein treuer Richter,
Seine Thaten sind Wahrheit;
Er übt Gnade und Treue,
ist huldvoll und treu;
Seine Wege sind Wahrheit
— Sein Siegel ist Wahrheit.

Er wird regieren in Ewigkeit

Der Herr regiert; der Herr
hat regiert; der Herr wird
regieren immer und ewig.

Alle Bewohner des Him-
mels huldigen laut:

der Herr regiert:

Alle Bewohner der Erde
preisen laut:

der Herr hat regiert

Beide im Verein erheben
Ihn laut:

der Herr wird regieren.

קָרַח יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

Alle Engel in der Höhe
rühmen mit Einsicht:

der Herr regiert;

Alle Herrscher hinieden rüh-
men im Preis:

der Herr hat regiert;

אָבֵל מֶלֶךְ עֲלִיוֹן.

שׁוֹפֵט הָאֱמֶת. מַעֲבָדִיו אֱמֶת.
עוֹשֶׂה חֶסֶד וְאֱמֶת. וְרַב חֶסֶד
וְאֱמֶת. נְתִיבָתוֹ אֱמֶת. חוֹתָמוֹ
אֱמֶת. לַעֲדֵי עַד יִמְלֹךְ:

יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ
לְעוֹלָם וָעֶד:

דָּבָר אֲמַנְנָה שֶׁמֶעוֹן בְּרַי צִהָק חוֹק מְחוּס אֲרַצְעֵימִים.

חֵן כָּל שְׂנֵאֲנֵי שַׁחַק. בְּאוֹמְרֵי
מֵאֲדִירִים. קָ יְיָ מֶלֶךְ:

כָּד שׁוֹכְנֵי שְׁקֵט. בְּבִרְכָה
מִבְּרָכִים. קָ יְיָ מֶלֶךְ:

אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי. בְּגִבּוֹה מִגְּבוּהִים.
קָ יְיָ מֶלֶךְ:

כָּל מַלְאָכֵי מַעֲקָה. בְּדִיעָה
מִדְּגִידִים. קָ יְיָ מֶלֶךְ:

כָּל מוֹשְׁבֵי מִשְׁתֵּי. בְּהִקְל
מִהֲלָדִים. קָ יְיָ מֶלֶךְ:

Der
Er
of
S
un
er
th
Er
Der
Er
vo
au
B
S
Er
Der
al
un
W
m
w
v
b
Er
Der
G
b
u
G
a
st
if
Er
De
G
v
b
fi
G
Er

Beide im Verein bekennen
bestimmt:

אלו ואלו. בנראי מודים.

der Herr wird regieren.

ק' יי ימלך:

ק"ח יי מלך יי מלך יי ימלך לעולם ועד:

Die mächtig Hohen singen
im Liede.

כל ערצי עליונים. בזמר

der Herr regiert;

מזמרים. ק' יי מלך:

Die Erden-Pilger bekräftigen
laut: der Herr hat regiert;

כל עוברי עולמים. בחיל

Beide im Verein wetteifern
ehrend:

מחסנים. ק' יי מלך:

אלו ואלו. בטעם ומטבסים.

der Herr wird regieren.

ק' יי ימלך:

ק"ח יי מלך יי מלך יי ימלך לעולם ועד:

Aller versammelten Vereine
schönster Ruhm ist:

כל ועודי ועד. בישר

der Herr regiert;

מיפים. ק' יי מלך:

Die ewigen Innungen rüh-
men allesammt:

כל ותיקי וסרת. בכשר

der Herr hat regiert;

מכללים. ק' יי מלך:

Beider Vereine Wechselge-
spräch:

אדו ואלו. בלהג מלהגים.

der Herr wird regieren.

ק' יי ימלך:

ק"ח יי מלך יי מלך יי ימלך לעולם ועד:

Die Wohlwollenden Alle rüh-
men laut:

כל גדיבי נדבות. במאמר

der Herr regiert;

ממללים. ק' יי מלך:

Die Gelehrten Alle bekräf-
tigen laut:

כל נכבדי נעם. בנצוח

der Herr hat regiert;

מנצחים. ק' יי מלך:

Beide im Vereine unterhalten
sich laut:

אלו ואלו בשיח משוחחים.

der Herr wird regieren.

יי ימלך:

ק"ח יי מלך יי מלך יי ימלך לעולם ועד:

Der Vernunftwesen erhöhetes
 Lob ist:
 der Herr regiert;

Die Erschaffenen Alle erklären
 laut: der Herr hat regiert;

Beide im Vereine sprechen
 laut: der Herr wird regieren.

כָּל בְּעָלֵי בִּינָה. בְּעֵלָיו
 מְעֵלִים. ק יי מְלֹךְ:
 כָּל בְּרוּאֵי בְרִיאָה. בְּפִצָּח
 מְפַצְחִים. ק יי מְלֹךְ:
 אֱלֹהֵי וְאֵלֹהֵי. בְּצַפְצוּף
 מְצַפְצְפִים. ק יי יְמֹלֵךְ:

קרי " מלך " מלך " ימלוך לעולם ועד:

Die hohen Engel Alle hul-
 digen laut:
 der Herr regiert;

Die den Sang beginnen,
 stimmen an im Liebe:
 der Herr hat regiert:

Beide im Vereine singen
 Wettgesang:
 der Herr wird regieren.

כָּל רְשָׁפֵי רוּמָה. בְּקוֹל
 מְקַדִּישִׁים. ק יי מְלֹךְ:
 כָּד רְאֵשֵׁי רוּז. בְּרִנָּן
 מְרַנְּנִים. ק יי מְלֹךְ:
 אֱלֹהֵי וְאֵלֹהֵי. בְּשִׁירָה
 מְשׁוֹרְרִים. ק יי יְמֹלֵךְ:

קרי " מלך " מלך " ימלוך לעולם ועד:

Die Werthgehaltenen alle
 erzählen mit Nachdruck:
 der Herr regiert;

Die Versammlungen alle
 stimmen überein:
 der Herr hat regiert;

Beide im Verein huldigen
 laut: der Herr wird regieren.

כָּל יְקִירֵי יוֹפֵי. בְּרִתְקָה
 מְתַנְּנִים. ק יי מְלֹךְ:
 כָּל יוֹשְׁבֵי יִשׁוּב. בְּיַחֲוֹד
 מִיַּחְדָּם. ק יי מְלֹךְ:
 אֱלֹהֵי וְאֵלֹהֵי. בְּאֶדְרֵי מְאֶדְרֵים.
 ק יי יְמֹלֵךְ:

קרי " מלך " מלך " ימלוך לעולם ועד:

Die himmlischen Heere lehren
 allesamt: der Herr regiert;

כָּל צְבָאוֹי צְבָא. בְּלִמָּד
 מְלַמְּדִים. ק יי מְלֹךְ:

Die mit der Lehre sich
schmücken rechtfertigen es:

der Herr hat regiert;

Beide im Vereine wieder-
holen es laut:

der Herr wird regieren.

כָּל צְנוּפֵי צְפִירָה. בְּצִדְקָה

מְצַדִּיקִים. ק' יי מְלֶדֶד.

אֱלֹהֵי נְאֻדוּ. בְּחֵיל מְחֻזְרִים.

ק' יי יִמְלֶדֶד.

ק"ח יי מְלֶדֶד יי מְלֶדֶד יי יִמְלֶדֶד לְעוֹלָם וָעֶד:

Die mächtigen Schaaren ge-
stehen zitternd;

der Herr regiert;

Die mit dem Gesetze sich
freuen bestärken darin:

der Herr hat regiert;

Beide im Vereine singen im
Liede:

der Herr wird regieren.

כָּל חֵילֵי חֶסֶן. בְּחֻרְרָה

מְחֻלִּים. ק' יי מְלֶדֶד.

כָּל חֲשׂוּבֵי חֶמֶד. בְּחֻזְקָה

מְחֻזְקִים. ק' יי מְלֶדֶד.

אֱלֹהֵי נְאֻדוּ. בְּנִגּוּן מְנַגְנִים.

ק' יי יִמְלֶדֶד.

ק"ח יי מְלֶדֶד יי מְלֶדֶד יי יִמְלֶדֶד לְעוֹלָם וָעֶד:

Die Heiligen Alle erklären in
Heiligkeit: der Herr regiert;

Die versammelten Gemeinden
geben der Wahrheit das Zeugniß:

der Herr hat regiert;

Beide im Verein stimmen an
einer Weise:

der Herr wird regieren.

כָּל קְדוּשֵׁי קֹדֶשׁ. בְּקִדְשָׁה

מְקִדְּשִׁים. ק' יי מְלֶדֶד.

כָּל קְבוּצֵי קֹהֵל. בְּקִשְׁט

מְקִשְׁטִים. ק' יי מְלֶדֶד.

אֱלֹהֵי נְאֻדוּ בְּנִעָם מְנַעֲמִים.

ק' יי יִמְלֶדֶד.

ק"ח יי מְלֶדֶד יי מְלֶדֶד יי יִמְלֶדֶד לְעוֹלָם וָעֶד:

Die Feuergeister wiederholen
jeden Morgen:

der Herr regiert;

Die erhabene Tarschischim
sprechen leise:

der Herr hat regiert.

כָּל חֲשַׁמְלֵי זְקִים. לְבִקְרִים

מִתְחַדְּשִׁים. ק' יי מְלֶדֶד.

כָּל תַּרְשִׁישֵׁי גְבוּהָ. בְּדַמָּה

מְלַחֲשִׁים. ק' יי מְלֶדֶד.

Beide im Vereine wieder-
holen es dreifach:
der Herr wird regieren.

יְהוָה לֹא לֹא לֹא
מְשַׁלְשִׁים. ק יי ימלך:

ק"ח " מלך " מלך " ימלך לעולם ועד:

וכן Dir allein nur huldigt das All.

לאל Dem Allmächtigen, der
festgestellt das Recht:

Der alle Herzen prüft am Tage
des Gerichts.

Der Geheimnisse aufdeckt beim
Gericht;

Gerades Urtheil fällt am Tage
des Gerichts.

Der die Ansichten überdenkt
beim Gericht;

Der Tugend und Milde übt
am Tage des Gerichts.

Der Seinen Bund gedenkt beim
Recht;

Der sich Seiner Geschöpfe er-
barmt am Tage des Ge-
richts.

Der Seine Vertrauten entschul-
digt beim Recht;

Der Aller Gedanken kennt am
Tage des Gerichts.

Der Seinen Unwillen, unterdrückt
beim Recht;

Der sich mit Gerechtigkeit um-
giebt am Tage des Gerichts.

Der die Sünden vergiebt beim
Recht;

Er, der furchtbar ist im Lobe
am Tage des Gerichts.

Der da verzeihet Seinen Schütz-
lingen beim Recht;

Der da erhört, die zu ihm fle-
hen am Tage des Gerichts.

Der Seine Barmherzigkeit walten
läßt beim Recht;

וּבְכֵן לָךְ הַכֹּל יִבְתִּירוּ:

לְאֵל עֶזְרָךְ הָיִן:

לְבוֹחַן לְבָבוֹת בְּיוֹם הָיִן:

לְגֹזְלָה עֲמוּקוֹת בְּהָיִן:

לְרוֹבֵר מִשָּׁרִים בְּיוֹם הָיִן:

לְהוֹנֶה דַּעוֹת בְּהָיִן:

לְנֹתִיק וְעוֹשֵׂה חֶסֶד בְּיוֹם הָיִן:

לְזוֹכֵר בְּרִיתוֹ בְּהָיִן:

לְחֹמֵל מֵעֲשָׂיו בְּיוֹם הָיִן:

לְטַהַר חוּסָיו בְּהָיִן:

לְיֹדֵעַ מַחֲשָׁבוֹת בְּיוֹם הָיִן:

לְכוֹבֵשׁ כַּעֲסוֹ בְּהָיִן:

לְלוֹבֵשׁ צְדָקוֹת בְּיוֹם הָיִן:

לְמוֹחֵל עֲוֹנוֹת בְּהָיִן:

לְנֹרָא תְהַלּוֹת בְּיוֹם הָיִן:

לְסוֹלַח לְעֲמוּסָיו בְּהָיִן:

לְעֹנֶה לְקוֹרְאָיו בְּיוֹם הָיִן:

לְפוֹעֵל רַחֲמָיו בְּהָיִן:

Der alle Verborgenen schauet
am Tage des Gerichts.
Der sich Seiner Diener annimmt
beim Recht;
Der sich Seines Volkes erbarmt
am Tage des Gerichts.
Der über Seine Lieben wacht
beim Recht.
Der Seine Frommen schützt am
am Tage des Gerichts.

לְצוּפָה נִסְתָּרוֹת בְּיוֹם הַיּוֹם:
לְקוֹנָה עֲבָדָיו בְּדֵינָם:
לְרַחֵם עַמּוֹ בְּיוֹם הַיּוֹם:
לְשׁוֹמֵר אוֹהָבָיו בְּדֵינָם:
לְתוֹמָךְ תְּמִימָיו בְּיוֹם הַיּוֹם:

Man schließt die
So kann nur Heiligkeit
Dich erheben; denn Du bist
unser Gott und König.

מוֹנֵיץ הָאָרֶץ — הֵיל. לַבֵּי.
וּבְכֵן לָךְ תַּעֲלֶה קְדוּשָׁה. כִּי
אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ:

Wer kann solche Thaten,
gleich Deinen Wunderwerken
verrichten? Wer kann Deine
Weise ergründen? Wer kann
Deine Herrlichkeit genügend lo-
ben? wer Deinen Ruhm verkün-
den? wer die Hoheit Deiner
Heiligkeit? Die Himmel selbst
bestehen nicht vor Deinem
Schrecken; Die Erde und ihre
Pfeiler erbeben vor Deinem
Dräuen. Nichts gleicht Dir,
nichts ist Dir ähnlich, und nichts
wäre ohne Dich. Du bist der
Erste, Du der Letzte, und außer
Dir — nichts. Deine Weisheit
ist unendlich, unergründlich;
Die tiefsten Verborgenen
zur Geheimnisse sind Dir offen-
kundig und stets gegenwärtig.
Dein ist die Pracht und die
Majestät und der glänzende
Sieg. Dein ist die Allmacht
und Allgewalt, und Dein Dräuen

אֲשֶׁר מִי יַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיךָ
וּבְגִבּוֹרוֹתֶיךָ. וּמִי יִהְיֶה
אֲחֵר מִדְּוֹתֶיךָ. וּמִי יִמְלֹל
קִצַּת תַּפְאֲרֹתֶיךָ. וּמִי יִשְׁמִיעַ
כָּל תְּהִלָּתֶיךָ. וּמִי יַעֲרִיץ הוֹד
קְדוּשָׁתֶיךָ. שָׁמַיִם וּשְׁמַיִם שָׁמַיִם
לֹא יִכְלְלוּ אִימָתֶיךָ. הָאָרֶץ
וְעַמּוּדֶיהָ יִתְפַּלְצוּן מִגְּעֻרֹתֶיךָ.
אֵין כַּמוֹךָ וְאֵין כְּעֶרְכֶּךָ וְאֵין
בְּדָתֶךָ. אַתָּה רִאשׁוֹן וְאַתָּה
אַחֲרוֹן וְאַפֶּס זוּלָתֶךָ. אֵין
קֵץ וְחֶקֶר וְסוֹף לְתִבְיֹנְתֶיךָ.
צִפּוֹן וְנֶעְלָם וְנִסְתָּר גְּלוּיִם
לְעִמְרֹתֶיךָ. לָךְ הָרִוּד
וְהַתַּפְאֲרָה וְהַנְּצַח הַדְּרָתֶיךָ.
לָךְ הַגָּדְלָה וְהַגְּבוּרָה

furchterregend wie Du. Nichts gleicht Dir, Ewiger! Du bist allberühmt, Dein Name allberühmt, wie Deine Erhabenheit. Dein sind die Himmel und alle ihre Heere geschaffen zu Deinen Befehlen. Dein ist die Erde und was sie füllet, der Schämel Deiner Füße. Dein ist das Meer und das Trockene und das All, von Deinen Händen bereitet. Dein ist das Silber und das Gold, und alle Kostbarkeiten zur Augenweide. Dein sind die Seelen, allesammt unter Deiner Obhut gestellt. Dein ist die Weisheit; Verstand und Vernunft kommen von Dir. Allweise und allmächtig läßt Du Deine Güte vorwalten. Denn wer in den Himmeln gleicht Dir? ist Dir ähnlich? Wer ist mächtig wie Du, Gott? selbst Deine Heerschaaren staunen Dich als Wunder an. Gott ist erhaben im Rathe der Heiligen, und ehrfurchtbar allen, die um Dich sind. Finsterniß umhüllet Dich, Rebel ist Dein Gezelt; aus dem Lichtglanz Dir gegenüber, fährt Hagel und glühender Blitz. Du bist ein Gott der Treue, der Seinen Bund hält und Seine Gnade stets fort erzeugt; Du vergiltst einem Jeden nach seinem Wandel.

וּבִירְאָתְךָ עֵבַרְתְּךָ. מֵאִין
כְּמוֹדֵי יי גְדוֹל אֶתְּהָ וְגְדוֹל
שְׁמֵךָ כְּגִדְלֹתְךָ. לֵךְ הַשָּׁמַיִם
וְכֵד צְבָאָם נִבְרְאוּ לְשָׁרְתְּךָ.
לֵךְ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ הַדָּוָם
מִרְגְּלוֹתֶיךָ. לֵךְ הַיָּם וְהַיִּבְשָׁה
וְהַכֹּל כּוֹנֵנוּ אֶצְבְּעוֹתֶיךָ. לֵךְ
הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב וְכֹל שְׁבִיּוֹת
חֲמֻדֹתֶיךָ. לֵךְ כָּל הַנְּפִשׁוֹת
יְחַד מוֹפְקָדוֹת בְּאוֹצְרוֹתֶיךָ.
לֵךְ הַחֵכְמָה וְהַתְּבוּנָה
וְהַשֵּׁכֶל מִבִּינְתֶיךָ. חֵכֶם
לֵב וְאִמּוּן כַּח הַרְתַּנְהֵם
בְּחִסְדוֹתֶיךָ כִּי מִי בִשְׁחַק
יַעֲרֶךְ לֵךְ לְדַמּוֹתֶיךָ. מִי
כְּמוֹדֵךְ חֵסִין יְהִי אֹזֶת
בְּצַבְאוֹתֶיךָ. אֵל נַעֲרִץ בְּסוֹד
קְרוֹשִׁים רַבָּה וְנֹרְאָה עַל כָּל
סְבִיבוֹתֶיךָ. חֲשֵׁךְ סִתְרֶךָ
וְעֶרְפֹל סִכְתְּךָ. מִנְּגָה נִגְדֶךָ
בָּרָד וְאֵשׁ גַּחְלֹתֶיךָ. הָאֵל
הַנֶּאֱמָן שׁוֹמֵר הַבְּרִית
וְהַחֲסֵד בְּמִשְׁמֵרֹתֶיךָ. לְתֵת
לְאִישׁ כְּדַרְכּוֹ בְּשִׁלְמֶךָ

Der all
a
Der sic
b
Der sic
a
Der t
b
Der S

בבן
Dich
unser
שר
gleich
berrid
Weise
Dein
ben?
den?
Heilig
besteh
Schr
Pfeil
Dräu
nicht
wäre
Erste
Dir
ist
Die
zur
kundi
Dein
Maj
Sieg
und

Der Fels! Dein Thun ist ohne Fehl! Deine Handlungen sind tabellos und treu, Dein Gericht ist unergründlich wie Abgrunds Tiefe; Deine Gerechtigkeit erhaben, wie die Urgebirge. Du bist Beistand und Stütze, denen die Deinen Wegen nachstreben. Alles hast Du zu seiner Zeit angeordnet, nach Deiner Weisheit. Bevor noch die Berge erzeugt, Du Deine Erde entstehen liehest, hast Du schon die Buße eingesetzt zur Heilung für Sünder; den Balsam schon vor der Wunde bereitet. Denn vor dem Throne Deiner Herrlichkeit war es wohl bekannt, daß es keinen solchen Frommen geben wird auf Erden, der aus Furcht vor Dir, nur immer Gutes thun und nie von Deinen Vorschriften abweichen werde. Mißtrauest Du doch selbst Deinen Dienern und Knechten, findest Makel an Deinem himmlischen Heere, um wie viel mehr an irdischen Wesen, die in Sünden aufwachsen, und leicht Deine Gebote übertreten. Darum hemmst Du ihre Schritte, wenn sie von Deinen Wegen weichen, muß jeder Mensch Dein Urtheil unter-

משִׁבְרֹתֶיךָ. הַצִּוֹר תָּמִים
פָּעֵלוּ וְאֵין עוֹל אָמַרְתָּ
בְּעֵלְתֶיךָ. מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם
רָבָה וּבְהַרְרֵי אֵל צִדְקָתֶיךָ.
עוֹזֵר וְסוּמֵךְ לְכָל מְהִירֵי
מְלֹאכְתֶיךָ. אֶת הַכֹּל עָשִׂיתָ
יְפֵה בְּעֵתוֹ בְּחֶכְמָתֶיךָ.
בְּטָרָם הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲזִקֵל
אֲדָמָתֶךָ. בְּרָאִיתָ תְּשׁוּבָה
לְמִרְפֵּא אֲרוּכְתֶיךָ. וְעַד לֹא
מָכָה הַקִּדְמָתָה תַעֲלֶתֶךָ. וְעַד
לֹא מְזוֹר הַגְּדֵהֶת רַפּוּאֶתֶיךָ.
כִּי גָלוּי וְצָפוּי לְפָנַי כִּם
שְׂכִינָתֶךָ. כִּי אָדָם אֵין צְדִיק
בְּאֶרֶץ לְהִזְהַר מִגְּחֻלְתֶיךָ.
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יַעֲבוֹר
מִתּוֹרֹתֶיךָ. כִּי לֹא תֵאֱמִין
בְּעַבְדֶיךָ וּבַמְשָׁרְתֵיךָ.
וְרַתְּהֶקָה תִשִּׂים בְּגִרְוֹנֵי
מַחְנוֹתֶיךָ. אֵף שׁוֹכְנֵי בְּתֵי
חֶמֶר עֲפְרוֹתֶיךָ. הַגִּדְלִים
בְּעוֹז וְעוֹבְרִים עַל מִצְוֹתֶיךָ.
וְתִשֵּׁם בְּסֹד רִגְלָם כִּי יִסּוּרוּ
מֵאוֹרְחֹתֶיךָ. וּבִיד כָּל אָדָם

schreiben, und aus Deinen Züchtigungen sein Vergehen erfahren. Bekennen sie jedoch ihre Sünden, so sprichst Du sie frei im Gericht. So hast Du den Balsam vor der Wunde geschaffen; denn lassen sie ab von ihren Sünden, suchen sie Deine Vergebung, bist Du nahe ihrem Flehen, Deinen Zorn von ihnen abzuwenden, und diesen Tag hast Du erwählet Gericht zu halten über Deine Geschöpfe; wie eine Herde Schafe werden sie Dir vorgeführt; sie alle werden von Deinem Scharfblick übersehen, Du durchschauest ihr Inneres. Heute bestimmst Du ihre zukünftigen Schicksale, ihre Nahrung und ihren Unterhalt. Darum ist Dein Volk versammelt Dich durch Bitten zu erflehen, und blaset und schallet nach Vorschrift, damit der Hinderer vor Dir verstumme, und Du ihm die Opferung Isaaks zu Gunsten gedenkest, nach Deiner Verheißung, und das Recht in Gnade verwandelst;

יִחַתּוּם בְּגִזְרוֹתֶיךָ. וְתִנָּדֶה
 לָהֶם פִּשְׁעָם בְּתוֹכְחוֹתֶיךָ.
 וְהִתְנַדְּדוּ אֶת עֵינָם וַיִּצְדִּיקוּ
 דִּין אֲמַתְךָ. וְלָכֵן הִקְדַּמְתָּ
 צְרִי לְטָרִיֶתְךָ. כִּי יִשׁוּבוּן
 מֵאֵינֶן וַיִּבְקְשׁוּ מִחִילֶתְךָ.
 וְאַתָּה קָרוֹב לְקוֹרְאֶיךָ
 לְהִשִּׁיב מֵהֶם חַמַּתְךָ. וַיּוֹם
 זֶה בְּחַרְתָּ לֵישֵׁב בְּמִשְׁפַּט
 עַל בְּרִיּוֹתֶיךָ. וּכְבָנֵי מְרוֹן
 יַעֲבִרוּן לִפְנֵיךָ בְּסַפְרֶתְךָ.
 וְכָל־ם נִסְקָרִין בְּסִקְיֹרֶת
 צִפְיֹתְךָ. וְתִרְאֶה יַחַד לָבָם
 בְּרֵאֲיֹתְךָ. וְתִגְזֹר עֲלֵיהֶם
 כָּל גִּזְרוֹתֶיךָ. וְתִקְצוּב
 מְזוֹנוֹתֵיהֶם וּפְרִנְסָתָם
 בְּאֲמַרְתְּךָ. וְעַמְּךָ בְּחַנּוּנֶם
 מִתּוֹעַדִים לְחַלּוֹתֶיךָ.
 וְתוֹקְעִים וּמְרִיעִים בְּאֲמֹר
 בְּתוֹרֶתְךָ. וּמַעַר בְּבֵימִם
 קִשְׁגֹזֵר בְּלִי לְהִשְׁטִינָם
 לְקַרְאֲתְךָ. וְתִזְכּוֹר לְמוֹ
 עֲקֶדֶת יִצְחָק כְּשִׁבּוֹעֵתֶיךָ.
 וְתִהְיֶה מִדַּת הַדִּין

ſie ſind ja Deine Kinder, die Heerde Deiner Weide. Heute werden drei Bücher zum Verzeichnen geöffnet; für die Frommen, die Deine Befehle beachten; für die Frevler; und für die, die zwischen dieſen Beiden ſtehen. Die Frommen werden ſogleich zum ewigen Leben verzeichnet, die Frevler zur Hölle verdammt; das Schickſal der Schwankenden bleibt bis zum Verſöhnungstag unentſchieden. Laſſen ſie ab von ihren Handlungen, verbessern ſie, und betreten fromme Wege; ſo wird ihr Antheil Leben und Wohl-ergehen. Bessern ſie ſich aber nicht, ſo werden ſie zum Tode verurtheilt.

Eben ſo geſchieht es auch an jenem Tage des Weltgerichts; alle Thaten der Menſchen treten dort als Zeugen auf, werden in einer Wage von zwei gleichen Seiten aufgezo- gen; überwiegt die Seite, wo die guten Thaten ſind, die der ſchlechten Thaten, ſo können die Betheiligten ſich ſorglos der Ruhe überlaſſen. Stehen die Thaten im Gleichgewicht: ſo

לְרַחֲמִים כִּי כֵן מְדַתָּךְ.
וּתְרַחֵם עֲלֵיהֶם בְּרוֹב
חַמְלַתָּךְ. כִּי הֵם בְּנֵיךְ וְצֵאן
מִרְעִיתָךְ; וְהַיּוֹם יִפְתָּחוּ
שְׁלֹשָׁה סְפָרִים וּמִנְקָדִים.
שֶׁל צַדִּיקִים שׁוֹמְרֵי
פְקוּדִים. שֶׁל בִּינוּנִים וְשֶׁל
זְרִים. צַדִּיקִים נִכְתָּבִים
לְחַיֵּי עַד שְׁקוּדִים. וְרָשָׁעִים
נִכְתָּבִים לְתַבְעֵרֶת יְקוּדִים.
וּבִינוּנִים עַד יוֹם כְּפֹר
תְּלוּיִם וְעוֹמְדִים. אִם יָשׁוּבוּ
מִמַּעֲשֵׂיהֶם וַיְהִיו חֲרָדִים.
וַיִּתְקֶנוּ מֵעַלְלֵיהֶם וַיִּיטְבוּ
צְעָדִים. חֲדָקָם בְּתַיִם יִזְכּוּ
נְחֻמָּדִים. וְאִם לֹא זָכוּ
לְמִיתָה יְהִיו נֶאֱחָדִים. וְכִמוֹ
כֵן יַעֲשֶׂה לְיוֹם הַדִּין. וַיִּבְאוּ
מִמַּעֲשֵׂיהֶם לְהַעִיד בְּעַדִּים.
וּבְמֵאזְנִים יַעֲלוּ מִשְׁנֵי
צְדָדִים. אִם יִכְרִיעוּ טוֹבִים
עַל הָרָעִים וַיְהִיו כְּבָדִים.
בְּעֵלִים יְהִיו בְּטוֹחִים וְלֹא
פְחוּדִים. וְאִם מִחְצָה עַל

erwägt der Allgütige noch einmal die frommen Thaten, unterdrückt die Sünde aus Erbarmen, daß diese Schale steige, und die Tugenden das Uebergewicht erhalten; auch überfieht Er einzelne Sünden allmählig; denn gütig ist der Ewige in allen Seinen Wegen, und Sein Walten ist Gnade. Ihm gefällt Buße besser, als alle Opfer; Buße und fromme Werke schützen vor Verfall.

O Duerbarmungsvoller Herr! wenn Du Gericht hältst über Deine Geschöpfe, laß Deinen Unwillen nicht rege werden über das Häuflein Volk, das Deiner Einheit huldigt Tag und Nacht, und spät und früh Dich anflehet. Hege für die Bittenden Gefühle eines Vaters für seinen Sohn; reinige sie von ihrer Sündenlast und Vergehung, gedenke des mit den drei Vätern gestifteten Bundes; des frommen Urvaters, (Abraham) den Du in zehn schweren Versuchungen bewährt gefunden.

מִחֲצָה יְהוֹ אֲנוּדִים. וְרַב
 חֶסֶד מִטָּה כָּל־פִּי חֶסְדִּים.
 יָשׁוּב יִרְחַם יִכְבוֹשׁ עֵוֹן
 מוֹרְדִים. וַיִּשָּׂא עֵוֹן וַיִּגְבֶּיהָ
 מְרָדִים. וַיִּכְרִיעוּ גְעִימִים
 וְעֲנוּדִים. וַיַּעֲבִיר רֵאשׁוֹן
 רֵאשׁוֹן אֲחָדִים. כִּי צַדִּיק יִי
 בְּכָל־הַדְּרָכָיו וּמַעֲשָׂיו חֶסְדִּים.
 רוּצָה בְּתִשׁוּבָה מִכָּל עוֹלוֹת
 וּתְמִידִים. הִתְשׁוּבָה וּמַעֲשֵׂה
 הַטּוֹב כִּתְרִים בְּפָנָי
 שׁוֹדְדִים: אֲנִי אֲדוֹן מְלֵא
 רַחֲמִים. בְּקוֹמֶךָ לְמִשְׁפָּט
 עַל יְצוּרֵי עוֹלָמִים. רָגוּ בְּלִי
 תָעִיר עַל מַעוֹשֵׁי עַמִּים.
 הַמִּיחָדִּים שִׁמְךָ לִילּוֹת
 וַיָּמִים. וּלְנִצְחֶךָ תְּמִיד
 מַעֲרִיבִים וּמִשְׁכִּימִים. וּכְאֵב
 עַל בֶּן יִכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ
 בְּנַחֲוִימִים. לְנִקְוֹתֶם מִכְּבֹד
 עֵוֹן וְאֲשָׁמִים. וְהִזְכֵּר לְבָרִית
 שְׁלֹשָׁת תְּמִימִים. וּלְאֵב
 הַמּוֹז אֲשֶׁר הָיָה תְּמִים.
 וּנְתַנְּסָה בְּעֵשֶׂר נִסְיוֹנוֹת

Die erste Versuchung war: als er geboren wurde, wollten ihn die Großen des Reichs, auf den Rath ihrer Weisen und Schriftgelehrten, tödten, weshalb er sich in einer unterirdischen Höhle dreizehn volle Jahre verborgen halten mußte, wo er weder Sonne noch Mond, noch Sterne sah. Nach Verlauf der dreizehn Jahre, erschien er der Weisen Weiseste, hatte Mißfallen am Gokendienst, und verabscheute Bilderverehrung! setzte sein Vertrauen auf seinen Schöpfer, und sein Antheil fiel ins Liebliche.

Die zweite Versuchung war: Als man ihn in den glühenden Feuerofen warf: da streckte der König des Ruhms (Gott) seine Rechte, errettete ihn erbarmungsvoll und sprach: „Ich bin der Ewige, der dich aus dem Feuerofen der Kaldim herausgeführt hat.“

Die dritte war: daß ihm Gott befahl sein Vaterland gänzlich zu verlassen, und die Wanderung anzutreten.

Die Vierte war: Die Hungersnoth, die damals entstand; dieß war überhaupt die erste Hungersnoth, die auf die Welt kam; sie war auch nicht in allen Ländern und Provinzen sondern nur im Lande Canaan,

עֲצִימִים. וְנִמְצָא שָׁלֵם בְּכָל
פְּעָמִים: הֵינֵם הָרֵאשׁוֹן
בְּהוֹלְדוֹ גְּתִיעֵצוֹ הַחֲרָטְמִים.
וּבִקְשׁוֹ לְהִרְגוֹ גָּדוֹלֵי
הַמְּלָכוֹת וְהַקּוֹסְמִים. וְנִחְבָּא
בְּאֶרֶץ שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה
שְׁלָמִים. וְלֹא רָאָה שְׁמֶשׁ
וְיָרַח וְכוּכְבֵי מְרוֹמִים.
וְלֵאחֶר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה
יָצָא מִחֻכְמֵם בְּחֻבּוֹמִים.
וּמֵאֵם אֱדוּלִים וְשִׁקְיָן מְזֻלִים.
וּבִטַח בְּיוֹצְרוֹ וְנִפְלַח חֶבְלוֹ
בְּנְעִימִים: הַשְּׁנִי הַשְּׁלִיכֹהוּ
לְכַבֵּשׁ אֵשׁ פְּחָמִים. וּמִלְךְ
הַכְּבוֹד פָּשַׁט יְמִינוֹ וְהִצִּידוֹ
בְּרַחֲמִים. וְגַם אָנִי יי אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִיךָ מֵאֹר כְּשֶׁהָיִתָּ
בְּנְאוּמִים: הַשְּׁלִישִׁי הַגְּלָהוּ
מִמּוֹלְדֹתָו הַגְּלַת שְׁלוֹמִים:
הָרְבִיעִי הֵבִיא רָעַב בְּאוֹתָן
הַיָּמִים. הוּא הָרָעַב הָרֵאשׁוֹן
אֲשֶׁר בָּא לְעוֹלָמִים. וְלֹא
בְּכָל הָאֶרְצוֹת וּבְכָל
הַתְּחוּמִים. כִּי אִם בְּאֶרֶץ

um ihn (Abraham) zu prüfen, und ihn nach dem Lande der Anomim (Aegypten) zu drängen.

Die Fünfte war: daß seine Frau Sarah zum Könige geführt wurde. — Es war eben jene Nacht, die für die Erstgeborenen Aegyptens aufbewahrt wurde, — der Ewige dann den Pharaon mit großen und fürchterlichen Plagen heimsuchte. Als Abraham darauf sich im Lande Plisthim eine Zeitlang aufhielt, schickte der König von Geror zu ihm und ließ seine schöne Frau zu sich bringen. Der König sammt seinem ganzen Hause wurde dafür hart gestraft, und dem erstern wurde befohlen: gib wieder die Frau eines Mannes, der da ist ein Prophet und ein Vater der Weisen. Der König nahm hierauf Schafe, Rinder, Knechte und Mägde, und stellte den Abraham sonst auch zufrieden. Dieser betete zu Gott, erflehet Ihn aus jenen Höhen; das königliche Haus wurde von seiner Plage befreit. Die Sechste war: daß sich die Fürsten mit dem Könige Adorloamer vereinigten, seinem Brudersohn Laut

בְּנֵעַן לְנַסּוֹתוֹ וּלְהוֹרִידוֹ
לְאֲדַמַּת עֲנָמִים: הַחֲמִישִׁי
נִלְקַחָהּ שָׂרָה לְמוֹשֶׁל עַמִּים.
בְּדִיר שְׂמֹרִים. הַנְּשָׂמָר
לְבַכּוֹרֵי חָמִים. וַיִּגַּע יְיָ אֶת
פְּרַעְהַ נְגַעִים גְּדוֹלִים וְאִי־מִים.
וְגַר בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים רַבִּים
יָמִים. וְשָׁלַח מֶלֶךְ גֵּרָר וּלְקַח
יִפֹּת פְּעָמִים. וַנַּעֲשֶׂה הוּא
וְכָל בְּנֵי בֵיתוֹ שׁוֹמְטֵי־מִים.
וַיִּרְדַּם מִיכָאֵל הַמֶּלֶךְ לְהַרְגוֹ
בְּזַעֲמִים. וַזַּעַק הַגּוֹי גַּם צָדִיק
תַּהְרוֹג וְרַתְּ שְׂפוֹךְ דָּמִים.
וְאָמַר לוֹ הֲשֵׁב אִשְׁתְּ הָאִישׁ
כִּי נָבִיא הוּא וְאָב לַחֲכָמִים.
וּלְקַח צֹאן וּבָקָר וְעַבְדִּים
וְשִׁפְחוֹת וְהָשִׁיב לוֹ
תְּשׁוּלוֹמִים. וַיִּתְּפֹלֵל אֲבָרָהָם
אֵל הָאֱלֹהִים וַיַּעֲתַר לוֹ
מִמְרוֹמִים. וַיִּרְפָּא אוֹתָם |
מֵעֲצִירַת רַחֲמִים: הַשְּׁשִׁי
בְּבוֹא עֲלָיו הַמְּלָכִים
הַקְּדוֹמִים. עִם כְּדָרְלַעֲמָר
מֶלֶךְ עֵילָמִים. וּבְבֶן אַחִיו

feindlich begegneten und seinetwegen ganz Sodom plünderten, davon ihm ein Flüchtling Kunde brachte. Da bewaffnete Abraham seine geübten Hausgenossen, darunter sich Dneir, Eschaul, Mamrei und Eliser auszeichneten. Des Nachts theilten sie sich — diese Nacht war von Urbeginn ausgezeichnet — schlugen und verfolgten sie, brachten alles Gut wieder zurück, mit Hülfe dessen, (Gottes) der den Stolz der Uebermüthigen beuget.

Die Siebente war: als Gott mit ihm beim Bündniß (Bein Habborim — erstes Buch Moses R. 15) sprach, und ihm das Schicksal seiner Nachkommenschaft offenbarte.

הַתְּחִילוּ הַתְּחַלָּה שׁוֹמְנִים.
וּבְשִׁבִילוֹ לָקְחוּ אֶת כָּל
רְכוּשׁ סְדוּמִים. וּבֹא הַפְּלִיט
וְהַגִּיד מָה עָשׂוּ קָמִים. וַיִּרַק
אֶת חֲנִיכָיו וְיָלְדֵי בֵיתוֹ
רְשׁוּמִים. הֵם עָנַר אֲשַׁכַּל
וּמִמָּרָא. וְאֵלֵיעֶזֶר מְסִימִים.
וַיַּחֲלַק עֲלֵיהֶם לַיְלָה וַיִּכֶם
בְּמַהֲלָמִים. הוּא הַלַּיְלָה
אֲשֶׁר הָיָה מִקְדוּמִים. וַיָּשָׁב
אֶת כָּל הָרְכוּשׁ בְּעֶזְרַת
מִשְׁפֵּי־רָמִים: הַשְּׁבִיעִי
כְּשֶׁנֶּדְבָר עֲמוֹ בֵּין הַבְּתָרִים.
וְהִרְאֶהוּ אַרְבַּע מַלְכוּתוֹת

כְּבִירִים. שְׁמוֹ שְׁלִים בְּזִמְנָם וְלֹא לְדוֹר הַדּוֹרִים. עֲגָלָה
מְשֻׁלָּשֶׁת זֹו מַלְכוּת גְּבוּרִים. אֲשֶׁר הִיא כְּעֲגָלָה
דְּשָׁה וּבְחִזְיוֹהִי יַעֲרִים. וְעַז מְשֻׁלָּשֶׁת אֱלֹו יוֹנִים
שְׁנַמְשָׁלוּ לְצַפִּירִים. וְאֵיל מְשֻׁלָּשׁ זֹו מַלְכוּת מְדִי
וּפְרָם חֲבֵרִים. כְּעֲגִיז שְׁנַאֲמַר הָאֵיל אֲשֶׁר רָאִית
בְּבִירוֹרִים. וְתַר אֱלֹו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנַמְשָׁלוּ
לְשׁוֹרִים. וְגִזְזָל אֱלֹו יִשְׂרָאֵל שְׁנַמְשָׁלוּ לְיוֹנִים וְתוֹרִים.
כְּעֲגִיז שְׁנַאֲמַר יוֹנְתִי בְּחֲגִוִי הַסֶּלַע וּבְסִתְרִים. וְלִקַּח
וּבְתָרָם לְשָׁנֵי בְּתָרִים. כִּדִּי לְהַתִּישׁ כַּחַם וְזִכְרָם
לְהַחֲרִים. וַיִּרְדַּ הָעֵיט לְאַבְדָּם זֶה דְּנֹד רֹאשׁ הַגְּבוּרִים.

בצאת השמש הָיָה מִנִּיף עֲלֵיהֶם בַּסּוּדָרִים. שְׁלֹא
 יִמְשׁוּל בָּהֶם הָעֵיט עַד הָעֶרֶב כְּסוּד מוֹרִים. לְהוֹדִיעַ
 שְׂאִין מוֹשְׁלִים אֲלֵא יוֹם אֶחָד מִיוֹמוֹ שֶׁל יוֹצֵר
 הָרִים. חוּץ מִשְׁתֵּי יְדוֹת שְׁעָה בְּשִׁיעוּרִים.
 בְּשֶׁהַחֲמָה נוֹטָה בְּמַעְרֵב שְׁתֵּי יְדוֹת הַשֶּׁמֶשׁ
 מִכְּהָה אֲזֵרִים. כֵּן עַד שְׁלֹא יבֹא הָעֶרֶב יִצְמַח אֹר
 לְיִשְׂרָאֵל. וְהָיָה לְעֵת עֶרֶב יִהְיֶה אֹר לְהַדּוּרִים:

Die Achte war: Bei der Beschneidung; es war eben am zehnten Tage (des siebenten Monats) am Versöhnungstage. Noch jährlich werden, wie durch Opferblut, die Sünden Seines Volkes an eben diesem Tage gesühnt, daß es wieder rein erscheinet.

Die Neunte war: Als er seinen Sohn Ismael nebst dessen Mutter nach der Wüste fortschickte, fern von seinem, der Sarah einzigem Sohne, den er später opfern sollte, sie Beide in Ewigkeit zu trennen.

Die zehnte Prüfung war ein Ereigniß, daß diesem folgte: als Gott ihn in Versuchung brachte und zu ihm sprach: Nimm deinen Sohn und bringe ihn mir zum Opfer, nämlich deinen einzigen Sohn den Du so zärtlich liebst, diesen bringe auf den Berg, da-

הַשָּׁמַיִם בְּהַמּוֹלוֹ עָרְלָת
 בְּשָׂרִים. בְּעֵשׂוֹר לַחֹדֶשׁ
 בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים. וּבְכָל שָׁנָה
 נִרְאֶה דָם מִלְּתוֹ כְּדָם פָּרִים
 וְאִימוּרִים. וּמִכִּפּוּר עוֹנוֹת
 עֲמוֹ לְהִצְדִּיקָם כִּי־יִשְׂרָאֵל;
 הַתְּשִׁיעִי בְּשִׁלְחוֹ יִשְׁמַעְאֵל
 וְאִמּוֹ לְמַדְבָּרִים. מֵעַל יָחִיד
 הַנִּעְלָה בְּאַחַד הַהָרִים. מִזֶּה
 וְלָבֹא לְרוֹר הַדּוּרִים: הָעֵשׂוֹרִי
 הָיָה אַחַר הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה בְּמִלָּה. וְנִסְהוּ קַח
 נָא אֶת בְּנֶךְ וְהַעֲלֵהוּ לִי
 לְעֹלָה. וְהָשִׁיבוּ לְאִיזָה בֶן
 לְבֶן הָעֶרְלָה אוֹ לְבֶן הַמִּלָּה.
 אֶת יָחִידְךָ אֲשֶׁר אֶהְבֵּת
 בְּחֶמְלָה. עַל הָהָר אֲשֶׁר עָלָיו

rauf meine Majestät ruhet.
 Abraham machte sich des Mor-
 gens früh auf, säumte nicht,
 sattelte selbst freudig den Esel, und
 gingen, Isaaß mit ihm, gerades
 Weges hinauf. In Zausim an-
 gelangt, sahen sie die lodernde
 Flamme auf dem Berge, der
 ihnen angewiesen worden. Abra-
 ham zeigte ihm selbst den Altar
 Gottes, der vom Urbeginn
 schon hierzu bestimmt war.
 Und Isaaß verlangte, daß man
 ihm Hände und Füße binde,
 damit er dem Befehle nicht
 widerstreben könne, wurde so,
 wie ein Opferlamm auf dem
 Altare gebunden. Abraham,
 ordnete das Feuer und das Holz
 nahm zitternd das Messer um
 ihn zu schlachten, wie der Hohe
 Priester, der ein Opfer dar-
 zubringen hat. Er, der all-
 furchtbar ist in Seinem Walten,
 sah es, wie der Vater band,
 und der Sohn sich willig
 binden ließ, darob die Ereim
 laut aufschrien, bis eine Stimme

שְׁכִינָה מְבַלְלָהּ. וְהַשְׁכִּים
 בְּבִקְרָו וְלֹא נִתְעַצֵּל בְּעֵצָהּ.
 וְחָבַשׁ הַחֲמֹר בְּעֵצְמוֹ
 בְּגִילָהּ. הוּא הַחֲמֹר אֲשֶׁר
 רָכַב עָלָיו הָלַךְ דָּלָה. וְהוּא
 שְׁעֵתִיד עָנִי לְרַכּוֹב בְּעֵת
 הַנֶּאֱלָה. וְהָלְכוּ לְדַרְכָּם
 בְּיֶשֶׁר מִסְקָה. כְּשֶׁהִגִּיעוּ
 לְצוּפִים רָאוּ שְׁלֵהֶבֶת
 תְּלוּלָהּ. וְהִבִּין כִּי הוּא הָהָר
 לְתִלְלָהּ. וּבְאֶצְעֵי הָרְאָהוּ
 הַמִּזְבֵּחַ שֶׁל שׁוֹכֵן מֵעֵלָה.
 הוּא הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר הָיָה
 מִתְחִלָּה. וְצִוָּה יְחִיד לְקַשׁוֹר
 יָדָיו וְרַגְלָיו לְרִגְלָהּ. שְׁלֹא
 יִבְעַט מִצּוֹת כְּבֹד לְחִלְלָהּ.
 וַעֲקְדוּ עַד הַמִּזְבֵּחַ כְּטִלָּה
 עוֹלָה. וְעַרְךָ הָאֵשׁ וְהַעֲצִים
 הָעֵלָה. וְדָקַח הַמַּאֲכָלֹת
 לְשַׁחֲטוֹ בְּחִלְחָלָהּ. וּכְבִּהֵן
 גְּדוֹד הַגִּישׁ מִנְחָה בְּלוּלָהּ.
 וַיּוֹשֶׁב וְרוֹאֵה נִירָא עֲלוּלָהּ.
 הָאֵב מֵעֲקִיד וְהִבֵּן נֶעְקַד
 בְּחִילָהּ. הֵן אֶרְאֵלִם צְעִקוּ

sich vernehmen ließ: strecke Deine Hand nicht aus nach des Knaben Leben, und daß ein Widder, von jeher zum Opfer bestimmt, an seine Stelle geopfert, und diese blinde Ergebung dem Isaak zum ewigen Ruhme angerechnet werden solle. Gott verhieß ihm ewigen Segen und sein Verdienst den Nachkommen zu gedenken, sie von ihren Sünden zu befreien, sie als sein eigenthümliches Volk zu erkennen, und unser Beistand und Heil zu verbleiben. So möge denn heute vor Dir in Erinnerung kommen die fromme That des Binders und des Gebundenen, die Frömmigkeit dessen, der stets in Deinem Zelte weilte, Dieß gedenke, o Herr bei Deinem barmherzigen Walten, und die Tarschischim Chaschmalim, die Feuergebilde, beten kniebeugend Dich an, bestärken sich im Wettstreit, Dich durch ein „Dreimal heilig“ zu verheiligen, wie es in der Schrift heißt: und Einer ruft dem Andern zu: Heilig, heilig, heilig! ist der Gott Zebaoth; voll ist die ganze Erde Seiner Majestät.

ככתוב Wie es durch Deine Prophe-

ten niedergeschrieben steht:
Und Einer rief dem Andern zu und sprach:

קדוש Heilig, heilig, heilig! ist der

חוצה ביללה. והושמע אל
תשלח ידך אל הנער
לעשותו כדה. והאיל אשר
הוצפן מששת ימי בראשית
לעולה. נתן כפרו והוהשב
לו לשם ולתהלה: ונשבע
לברכו בכרחה מעלה.
ולזכור עקדתו לאום
גדולה. למקום מכל עון
ועולה. ולקנותם להיות לו
לעם סגדה. להיות ישועתנו
ועזרתנו סלה: והיום הנה
לפניך יופקד. כשר
מפעלות עוקד ונעקד.
וישיבת התם אהליה שקד.
זכור ארון ברחמים לפקד.
ותרשישי חשמלי יקד.
יברעו וישתחוו לפניך ליקד.
וזה אל זה יעריצו. וזה
אל זה יקדישו. ושלוש
קדשה לקדוש מקדישים:
כפתוב על יד גביאך וקרא זה
אל זה ואמר:
קדוש קדוש קדוש קדוש יי

Borbeter
und Gem

Gott der Heer'shaaren; Die ganze Erde ist voll Seiner Herrlichkeit!

אז Dann erschallt, wie das Getöse eines großen, mächtigen und starken Sturmes, ihre Stimme erheben sie den Seraphim gegenüber, und rufen im Wechselfchor: gebenedeit.

צְבֹאוֹת מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

אז בקול רעש גדול אדיר וְחֶזֶק מְשִׁמִּיעִים קוֹל מִתְנַשְׂאִים לְעַמַּת שְׂרָפִים לְעַמָּתָם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ:

In einigen Gemeinden wird dieses nicht gesagt.

וְחַיֵּית בּוֹעֲרוֹת. מֵרְאִיָּהוּן בְּנִחְלֵי אֵשׁ: בְּזַחַל סוּבְלוֹת בָּם. אֵשׁ אוֹכְלָה אֵשׁ: נִסְתַּמּוֹת גְּנוּזֵיָהוּן. בְּרִשְׁפֵי לַפֶּת אֵשׁ: נֶאֱמַר הַדְּבוּר מִשְׁמוֹעַ הַנְּתָן בְּאֵשׁ: יִסְבְּלוּ סִבְל. נוֹזְלִים עַל רְאִישֵׁיהֶם אֵשׁ: יַעִיר לֹא לָלוֹ. וְלֹא נִשְׁקַעַת הָאֵשׁ: מִשְׁלָחִים יָד שְׂרָפִים. תַּחַת בְּנָפִי אֵשׁ: מִשְׁלָכִים בְּכַנְפֵיהֶם. גְּחִלֵי לַהֲבוֹת אֵשׁ: נִפְּוֹזוֹת לְמַקּוֹם רְשָׁעִים. לְהַכְנִיעֵם בְּאֵשׁ: נֶאֱלָחִים בָּם. בְּדוֹנָג מִפְּנֵי הָאֵשׁ: בֵּית לְחֶשְׂמֵלָה. מֵרְאִיָּה כְּמֵרְאִית אֵשׁ: בְּנֹגֶה סְבִיב. בְּקִשְׁתַּת בְּעֵנָן אֵשׁ: רְצוּא וְשׁוֹב חַחִית. דָּאוֹת בְּאֲנָפֵי אֵשׁ: שְׁעוֹנוֹת בְּמֵאמְצֵי רֶם. שְׂכִינָתוֹ בְּאֵשׁ: שׁוֹאֲנוֹת בְּאָרֵי. קוֹל בְּלֶהֱב אֵשׁ: מִיֹּאחַר כְּתוֹר בְּפִלֵּל בֵּית יַעֲקֹב אֵשׁ: מִשְׁפִּיעוֹ שָׂרָה. לוֹהֵט שְׂבִיב אֵשׁ: וּמִזְדַּעְזְעִים חִילֵי מְרוֹם. מִשְׁלָהֲבֵי אֵשׁ: וּמִרְעֵשׁ מִתְגַּלְגְּלִים. גְּלַגְלֵי כֶּסֶם אֵשׁ: אֶף רְקִיעִים אֶחְזוּם. חֲרֻרַת אֵשׁ: אֵז יִשְׁלֹשׁ בְּקֹדֶשׁ. לְנִשְׁפֹּט בְּאֵשׁ: לְשִׁבְאֵל וְלִיִּמִין. שְׁנֵי שְׂרָפֵי אֵשׁ: לוֹאֲטִים הַרְגֵּל. מְלֶהֱזַבִּיר עֲגֹל אֵשׁ: אֲנָא עֲזוֹז וּגְבוּר. גַּעְרָן בְּכַתִּי אֵשׁ: אֵלֶיךָ הָעַל שְׁוֹעַ לוֹקְחֵי דַרְת אֵשׁ: מִפְּעַל הַר מוֹר. גַּעְקֹד עָלֵי יַעֲצִים וְאֵשׁ: מִצִּיּוֹקָה גְּנֻצָּל. מִפְּדוּרַת יַעֲצִים וְאֵשׁ: נָא אִם חֲטָאָה נִמְשָׁכָה. וּבְעֶרְהָ כָּאֵשׁ: גְּחוּמִיָּה יְגוּלוֹ. בְּשִׁבְתֶּךָ עַל כְּפֵאֵי אֵשׁ: וְהַכְּפֵא יִפְגִּיעַ. לְרוֹכֵב בְּמִרְכָּבַת אֵשׁ: וְיוֹשֵׁר יִלְיָצוּ בְּעַדֵּינוּ חַיֵּית אֵשׁ:

אז בקול רעש גדול אדיר וְחֶזֶק מְשִׁמִּיעִים קוֹל.

מִתְנַשְׂאִים לְעַמַּת שְׂרָפִים לְעַמָּתָם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ:

Gebenedeit sei die Herrlichkeit Gottes ihres Ortes.

Erscheine, unser König, Deines Ortes und herrsche über uns; denn wir hoffen auf Dich. Wann regierst du zu Zion wieder? o möchtest Du bald und in unseren Tagen dort wohnen für immer! Mögest Du erhoben und geheiligt werden in Jerusalem, Deiner Stadt auf ewig und

בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

מִמְּקוֹמָהּ מִלְּפָנֵי תוֹפִיעַ

וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ. כִּי מְחַבִּים אֲנִיחֵנוּ

לָךְ: מָתִי תִמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקִרְוֹב

בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדֵּל

וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ

für alle Geschlechter, daß unsere Augen Deine Herrschaft sehen! wie es verheißen ist in den Gefängen, die Deine Herrlichkeit verkünden, durch Deinen frommen und gesalbten David.

לְדָר וְדָר וּלְנִצַּח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתְךָ כַּדָּבָר הָאָמֹר בְּשִׁירֵי עֲזָרָה עַד־יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צְדָקָה:

In einigen Gemeinden wird dieses nicht gesagt:

אֶחָד קְדוֹשׁ. אֵשׁ אוֹכֵלָה אֵשׁ: בּוֹעֵרוֹת טוֹעֲנוֹת בְּסֵאֶרְךָ. מִרְאִיָּהוּן כְּנַגְחֵי אֵשׁ: בְּאֹהֶרְךָ בְּמַחְנֵה רַעַשׁ. וְאַחַר הַרְעַשׁ אֵשׁ: הַגִּמְתָּ שְׂכָנְךָ. כְּעֵין חֶשְׁמֶל מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: הֲלֹא בְהִרְאוֹתֶיךָ. גַּחַת זְרוּעֶיךָ בְּאֵשׁ: וַיַּחֲתוּ וַיִּמְסוּ מִשְׁנֵאֵיךָ. כַּדּוֹנָנ מִפְּנֵי הָאֵשׁ: זְעוּ מִיּוֹם תִּקַּע חֲרָדִי דְבָרְךָ בְּאֵשׁ: חֲלִים וְרוֹעֲדִים מִדִּינֶיךָ. נִשְׁפָּט בְּאֵשׁ: שְׁעָמָם יִבּוֹן בְּקִטּוֹרֶת. נִתּוֹן עַל הָאֵשׁ: יִחַשֵׁב מַעֲוֵי חֲלָבָם וְדָמָם. בְּנִיחוּחַ מִן הָאֵשׁ: בּוֹשֵׁר מַעַשׂ אֵיחָן. מִצָּל מֵאֵשׁ: לְיוֹם צָרָה יִוַעֲמָד. לְבָאֵי בַמַּיִם וּבְאֵשׁ: מַעַרְכַת עֲרֶף. וּבְיָדוֹ מֵאֲכַלֶּת וְאֵשׁ: גִּינּוֹ בָּהּ יִצְלָה. מִמְדוּרַת עֲצִים וְאֵשׁ: סִצּוֹ אַחֲרֶיךָ בְּמִדְבָר. בְּנִתְיַת עַמּוֹר אֵשׁ: עֲזָה אֶהְבְּחֶם תִּזְבּוֹר. רִשְׁפִיָּה רִשְׁפֵי אֵשׁ: פִּלְאָה יָדַע תִּשְׁבִּי. יַחַדְךָ בְּעֵנִית אֵשׁ. צוֹעֲקֶיךָ בְּסֵ חַיִּים תִּעֲנֶה. חוֹנֵי דַת אֵשׁ: קִנְיָא לְעִירְךָ. אֲשֶׁר הֵיטָה לְשִׁרְפַת אֵשׁ: רִצָּף שְׂכָנְךָ בְּתוֹכָהּ לְכַבּוֹד. סְבִיבָה חוֹמַת אֵשׁ: שְׁעָה שְׁוַעַת עַמְּךָ. בֵּית יַעֲקֹב אֵשׁ: תִּשְׁכַּלֶּל הַיִּכָּל קִדְשֶׁךָ. וְאֵל תִּתְיַאֵשׁ: תְּמִימֶיךָ יִמְלִיכוּךָ. כְּמִלְאָכֶי רוּחַ מְשָׁרְתֵי אֵשׁ:

Sorb. מִמְקוֹמָהּ מְלַבְּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עֲלֵינוּ כִּי מַחֲבִים אֲנַחְנוּ לָךְ. מִתִּי תִמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקִרְוֹב בְּיַמֵּינוּ לְעוֹלָם וָעַד תִּשְׁכּוֹן: תַּחֲבַדְל וְתַחֲקִדְשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וְדוֹר וּלְנִצַּח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתְךָ כַּדָּבָר הָאָמֹר בְּשִׁירֵי עֲזָרָה עַד יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צְדָקָה:

Der Ewige wird regieren für immer! Dein Herr, Zion! durch alle Zeitalter, Halleluja!

Durch alle Zeitalter wollen wir Deine Erhabenheit rühmen und für Ewigkeiten Deine Heiligkeiten heilig halten, und Dein Lob, unser Gott! soll nie aus unserem Munde weichen, denn Du bist ein allmächtiger, großer und heiliger König!

וּמְלוֹךְ יִי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ: צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַקְּלוּיָהּ:

Sorb. לְדוֹר וְדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּה. וּלְנִצַּח נְצָחִים. קִדְשָׁתְךָ נִקְדִּישׁ. וְשִׁבְחָה אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמּוּשׁ לְעוֹלָם וָעַד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ אֲתָה:

וּבְכֹן תֵּן פַּחְדְּךָ יִי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וְאֵימַתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבְרָאתָ. וַיִּירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וַיַּעֲשׂוּ כְלָם אֲגָדָה אַחֲרַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְכָּם שְׁלֹם

שחרית ליום ב' דרה

כמו שידענו יי אלהינו שהשלטן לפניך עוז בידך וגבורה
בימינה ושמך נורא על כל מה שבראת:

ובכן תזכור יי לעמך. תהלה ליראיך. ותקנה לדורשיך.
ופתחוןפה למיחלים לך. שמחה לארצך. וששון לעירך.
וצמיחת קרן לדוד עבדך. ועריכת נר לבן ישי משיחך במהרה
בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלו וחסידים
ברנה יגילו. ועולתה תקפץ פיה. וכל הרשעה בלה בעשן
תכלה. כי תעביר ממשלת זרזן מן הארץ:

ותמלך אמתה יי לבדך על כל מעשיך. בהר ציון משכן
כבודך. ובירושלים עיר קדשך. בפתח בדברי קדשך. ימלך
יי לעולם אלהיך ציון לדוד ודוד הגלוי:

קדוש אתה ונורא שמך. ואין אלוה מבלעדך בפתח
וגבה יי צבאות במשפט. והאל הקדוש נקדש בצדקה.
ברוך אתה יי המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו ורצית בנו.
ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלפני
לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום הזכרון הזה. יום
תרועה מקרא קדש. זכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו. וזכרון
משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל
עמך בית ישראל. לפניך. לפלטה למזוכה. לחן ולחסד
ולרחמים. לחיים ולשלום. ביום הזכרון הזה. זכרנו יי אלהינו
בו למזוכה. ופקדנו בו לכרחה. והושיענו בו לחיים. ובדבר
ישועה ורחמים חיים וחינו. ורחם עלינו. והושיענו פי אליך
עינינו. כי אל מלך. חנון ורחום אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו מלך על כל העולם כלו בכבודך.

והַגִּשָּׂא עַל-כָּל-הָאָרֶץ בִּיקְרָהּ. וְהוֹפֵעַ בְּהַדָּר גְּאוֹן עֵינֶיךָ עַל-כָּל
 יוֹשְׁבֵי תְּבֵל אֶרֶץךָ. וַיַּדַּע כָּל-פְּעוּל כִּי אַתָּה פָּעַלְתָּנוּ. וַיִּבִין כָּל
 יִצְוֹר כִּי אַתָּה יִצְרָתָנוּ. וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ יי אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל מְלֶךְ וּמְלִכּוֹתָיו בְּכָל מְשָׁלָה: קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן
 חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שִׁבְעֵנּוּ מִטּוֹבָה וּשְׁמַחְנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהַר לִבֵּנוּ
 לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת. כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וּדְבָרֶךָ אֱמֶת וְקִים לְעַד.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מְלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. מְקַדְּשׁ יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזְּכָרוֹן:
 רִצְיָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהַשֵּׁב אֶת
 הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתֶךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֵם. בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל
 בְּרִצּוֹן. וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ
 בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מִוְדִים דְּרַבְנָן
 מִוְדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה
 הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר
 בְּרֵאשִׁית בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת
 לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל-
 שְׁהַחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ בִּן תַּחֲזִינּוּ
 וְתַקִּימְנוּ וְתִאֲסוּחַ גְּלוּתֵינוּ
 לְחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר
 חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעִבְדֶּךָ
 כְּלָבֵב שְׁלֵם עַל שְׂאֵנַחְנוּ מִוְדִים
 לָךְ. בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:

מִוְדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
 צוּר חַיֵּינוּ מְגֻן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר
 וְדוֹר נִזְדָּרָה לָךְ וְגַם סֵפֶר תְּהִלָּתֶךָ. עַל-
 חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ
 הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נְפִישׁ שְׂבָכֵי-יוֹם
 עִמָּנוּ וְעַל גַּפְּלֹאוֹתֶיךָ וּמִצְבוֹתֶיךָ שְׂבָכֵל
 עַת עָרַב וּבָקֵר וְצִהָרִים. הַטּוֹב כִּי-לֹא
 כָּלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְּרַחֵם כִּי-לֹא תִמּוּ
 חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִיַּיְנוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יִתְבַּרְךָ וַיִּתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלִּבֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
 וּכְתוּב וְלַחַיִּים מִזֻּבִּים כָּל-בְּנֵי בְרִיתֶךָ:
 וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה. וַיִּהְלָלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאֵמֶת. הָאֵל
 יִשׁוּעַתָּנוּ וְעִזְרָתָנוּ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נִאֲה
 לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבְרָכָה הַפְּשֻׁלֶשֶׁת בְּתוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל-
 יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדֶךָ הַאֲמִירָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבְנָיו בְּהַגִּים עִם קְדוּשָׁה בְּאָמֹר: וּבְרַכְךָ
 יי וַיְשַׁמְרֶךָ: יָאֵר יי פְּנֵי אֱלֹהֵי וַיִּחַנְךָ: יֵשָׂא יי פְּנֵי אֱלֹהֵי וַיִּשֶׂם לָךְ שְׁלֹום:

— den Dränger und den Lästerey, Herr, halte ab von uns, und zerstöre seine Pläne.

Vater, schließe du dem Lästerey und dem Kläger den Mund.

Vater, halte ab von uns Pest und Schwert und Hunger; vor schwerer Haft, Verderbniß und Verfündigung wahre uns und Alle, die treu sind deinem Bunde.

— halte jede Plage ab von deinem Erb' und Eigenthume.

Vater, vergib uns und verzeihe uns unsere Schuld;

— lösche aus jedes Vergehen, lösche aus alle unsere Sünden daß sie dir nimmer vor Augen kommen.

— tilge in deiner Barmherzigkeit den Schuldbrief, der da zeuget wider uns;

Vater nimm uns in Gnaden auf, wo wir mit vollkommener Sinnesänderung uns zu dir befehren.

Vater, sende Heilung und Genesung unsern Kranken!

Vater, zerreiße den bösen Urtheilsspruch, der über uns verhängt ist;

שחרית ליום ב' דר"ה

אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כֹּל צָר
וּמִשְׁטֵיץ מֵעֲלֵינוּ

אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ סְתוּם פִּיּוֹת
מִשְׁטֵינָנוּ וּמִקְטָרֵינָנוּ

אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ דָּבָר
וְחָרָב וְרָעָב וְשָׁבִי
וּמִשְׁחִית וְעוֹז וּפֶשַׁע
מִבְּנֵי בְרִיתְךָ

אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מִנְּפֵלָה
מִנְּחֻלָּתְךָ

אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ סֶלַח וּמַחֲלָה
לְכָל-עוֹנוֹתֵינוּ

אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מַחָה וְהַעֲבֵר
חַטָּאתֵינוּ וּפֶשְׁעֵינוּ מִנֶּגֶד
עֵינֶיךָ

אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מְחֻק
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל-

שְׂטָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ
אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הַחֲזִירָנוּ
בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ

אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שְׁלַח רְפוּאָה
שְׁלֵמָה לְחֻלֵּי עַמְּךָ

אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קָרַע וְרוּע
גִּזְרֵי הַיָּגוֹן

ש
und S
Gnade,
über
Israel.
Einen
in dem
du uns
lehre,
Liebe u
fertigun
Erbarm
bensfri
segnen
und jed
frieden

וְכָר
חַיִּים

U
haben

B

Herr

B

Wilt
deine

B

zum

B

des
schw

Fein

B

Gr

Vater, gedenke unser in
Freundlichkeit, auf daß wir zu
allem Guten bedacht sein mögen.

Vater, schreibe uns ein in
das Buch des Lebens und des
heiteren Lebens!

Vater, schreibe uns ein in das
Buch des Heiles und der Er-
lösung!

Vater, schreibe uns ein in
das Buch der Ernährung und
Verpflegung!

Vater, schreibe uns ein in das
Buch der Unschuld und des
Verdienstes!

Vater, schreibe uns ein in das
Buch der Vergebung und der
Versöhnung!

Vater laß sprießen, Herr,
das Heil für uns, bald und in
unseren Tagen.

Herr, erhebe deinem Volke
Israel das Haupt!

— erhebe deinem Gesalbten,
Herr, das Haupt!

— fülle uns die Hand mit
deinen Segnungen!

— fülle unsere Vorrathskam-
mern an mit Fülle und mit
Ueberfluß!

— erhöre unsere Stimme, sei
schonend, mild und barmherzig
gegen uns!

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ זְכָרְנוּ בְּזִכְרוֹן
טוֹב לְפָנֶיךָ

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר
חַיִּים טוֹבִים

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר
גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר
פְּרִנָּסָה וְכִלְכָּלָה

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר
זְכוּיֹת

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר
סְלִיחָה וּמְחִילָה

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הַצְמַח לָנוּ
יְשׁוּעָה בְּקֶרֶב

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הָרֶם קָרָן
יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הָרֶם קָרָן
מְשִׁיחֶךָ

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מִלֵּא יְדִינוּ
מְבָרְכוֹתֶיךָ

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מִלֵּא אֶסְמִינוּ
שְׁבַע

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ שְׁמַע קוֹלָנוּ
חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ

Unser Herr und Vater, nimm in Wohlwollen und Erbarmen unsere Bitten an;

— öffne du die Pforten deines Himmelreiches vor unserem Gebete!

— bedenke, daß wir Staub und Asche sind.

Vater, laß uns nicht leer weggehen von deinem Angesichte.

— laß diese Stunde eine gnadenreiche Stunde, eine Stunde des Erbarmens sein vor dir;

— hab Erbarmen mit uns, Erbarmen mit unsern unmündigen Kindern!

— um der Erschlagenen willen, die in den Tod sind gegangen für das Bekenntniß deines heiligen Namens;

— um der Geopferten willen, die sich für deine Anerkennung deiner Einheit hingeopfert;

— um der Gläubigen willen, die ins Feuer und ins Wasser sind gegangen, auf daß dein Name geheiligt werde;

Unser Herr und Vater um deiner selber willen, wo nicht um unfertwillen;

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ קִבֵּל בְּרַחֲמִים
 וּבְרָצוֹן אֶת תַּפְּלוּתֵנוּ
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ פֶתַח שַׁעֲרֵי
 שָׁמַיִם לְתַפְּלוּתֵנוּ
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ זְכוֹר כִּי עֶפְרָא
 אֲנַחְנוּ
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ נָא אֵל תִּשְׁיבֵנוּ
 רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ תְהֵא הַשָּׁעָה
 הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת
 רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חַמּוּל עָלֵינוּ
 וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּינוּ
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
 הַרוּגִים עַל שֵׁם קֹדֶשְׁךָ
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
 שְׂבוּחִים עַל יְחוּדֶךָ
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
 בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל
 קֹדֶשׁ שְׁמֶךָ
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ נִקּוּם לְעֵינֵינוּ
 נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּדֶיךָ
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
 אִם לֹא לְמַעַנֵנוּ

— um deiner selber willen
— hilf uns, und steh uns bei!

— um deiner unendlichen
Barmherzigkeit willen!

— um deines großen, wunder-
thätigen und furchtbaren Namens
willen, der über uns genannt
ward!

Vater, sei uns gnädig und erhöre
uns; denn an uns ist kein Verdienst;
darum hab' Erbarmen und übe Gnad'
an uns; hilf uns mit deinem Heile!

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר
וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עֲלֵינוּ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חַנּוּן וְעֲנֻנוּ כִּי אֵין
בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה
וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ

ססן לוור קדיש טלס.

Keiner ist dir gleich unter den
Göttern, Herr; Keiner dir gleich in
deinen Werken. Dein Reich ist ein
Reich aller Welten; deine Herrschaft
geht durch alle Zeiten. Gott regieret,
Gott hat regieret — Gott wird re-
gieren in Ewigkeit! Gott gibt seinem
Volke die Macht, Gott segnet sein Volk
mit seinem Gottesfrieden!

Allerbarmender Vater! Bedenke
Zion zu allem Guten in deiner Gnade,
baue auf die Mauern von Jerusalem;
denn auf dich allein vertrauen wir
— auf dich, den allmächtigen Wel-
tenherrscher, der hoch ist und erhaben,
Herr durch alle Zeiten — alle Welten!

אֵין כְּמוֹךָ בְּאֱלֹהִים אֲדָנִי וְאֵין
כְּמַעֲשֵׂיךָ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּדָר
עוֹלָמִים וּמַמְשֻׁלְתְּךָ בְּכָל הַיּוֹר
וְדוֹר: יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יְמֻלֹךְ
לְעוֹלָם וָעֶד: יי עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יי
יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

אב הַרְחַמִּים הַיְשִׁיבָה בְּרִצּוֹנְךָ
אֶת צִיּוֹן תְּבַנֶּה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָּיִם:
כִּי כָּךְ לָבָד בְּטַחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רַם
וְנִשְׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים:

סדר הוצאת ספר תורה

Beim Ausheben der Thora.

„Wenn sie zog die Bundes-
lade, sprach Moses! Steh auf, Herr,
daß zerstreuet werden deine Feinde,
und stieheu deine Gegner vor deinem

סוּחַסִּין לָכוֹן סְקוּדָם וּמוֹלִיטִין ז' ס"ם וּמוֹמְכִים:
וַיְהִי בְּנִסְעַת הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
קוֹמָה יי וַיִּפְצוּ אֹיְבֵיךָ וַיִּנְסוּ